

De Europæiske Fællesskabers Tidende

20. årgang nr. C 200

22. august 1977

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Indhold

I Meddelelser

Europa-Parlamentet

Skriftlige forespørgsler:

- nr. 37/77 af Hans Edgar Jahn til Kommissionen
Om: Hvor meget af De europæiske Fællesskabers arbejdsmarkedsmæssige og sociale handlingsprogram er gennemført? 1
- nr. 46/77 af Hans Edgar Jahn til Kommissionen
Om: Harmonisering af levnedsmiddellovgivningen i Fællesskabet 5
- nr. 61/77 af Marcel Lemoine til Kommissionen
Om: Indførsel af mejeriprodukter 5
- nr. 95/77 af André Jean Guerlin til Kommissionen
Om: Aerosoler 8
- nr. 100/77 af Müller-Hermann til Kommissionen
Om: Atomkraftværker og energipolitik 8
- nr. 101/77 af Tom Normanton til Kommissionen
Om: Rørledninger 10
- nr. 112/77 af Hendrik Waltmans til Kommissionen
Om: Dom fra retten i Freiburg om den planlagte opførelse af et atomkraftværk i Wyhl 11
- nr. 135/77 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen
Om: Forbrugerinformation 12
- nr. 136/77 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen
Om: Handelsagenters status 13
- nr. 137/77 af Norbert Hougardy til Rådet
Om: Direkte valg i Det forenede Kongerige 14
- nr. 138/77 af Hans Edgar Jahn til Kommissionen
Om: DFBS krænkelser af gældende fællesskabsret 14
- nr. 139/77 af Brian J. Lenihan til Kommissionen
Om: Ansættelse af højere irske tjenestemænd 15

Indhold (fortsat)

nr. 140/77 af Brian J. Lenihan til Kommissionen Om: Ansættelse af generaldirektør med irsk statsborgerskab	16
nr. 141/77 af Willy Dondelinger til Kommissionen Om: Modstand imod atomkraft	17
nr. 142/77 af Willy Dondelinger til Rådet Om: Europæiske valg- og stemmeret	17
nr. 143/77 af Willy Dondelinger til Kommissionen Om: Finansiering gennem Den europæiske Investeringsbank af et hotel i Abidjan	18
nr. 144/77 af Willy Dondelinger til Kommissionen Om: Beskyttelse af sælunger	18
nr. 145/77 af Edele Kruchow til Kommissionen Om: Ammunition til jagt	19
nr. 146/77 af Edele Kruchow til Kommissionen Om: Luftforurening	19
nr. 147/77 af Donald Creed til Kommissionen Om: Indførsel af levende får	20
nr. 148/77 af Charles B. McDonald til Kommissionen Om: Reklame for alkoholiske drikkevarer	21
nr. 152/77 af Norbert Hougardy til Kommissionen Om: En europæisk fond	21
nr. 153/77 af Hendrik Waltmans til Kommissionen Om: Opbevaring af atomaffald	22
nr. 158/77 af Robert Thomas Ellis til Kommissionen Om: Liste over atomkraftværker i Fællesskabet	23
nr. 163/77 af Lucien Martens til Kommissionen Om: Levering af hvede som fødevarerhjælp	24
nr. 164/77 af Lucien Martens til Kommissionen Om: Sukker fra AVS-landene	25
nr. 166/77 af Jens Maigaard til Rådet Om: Ændringer i traktaten	26
nr. 171/77 af Jens Maigaard til Rådet Om: Rækkevidden af EØF-traktatens artikel 235	26
nr. 175/77 af Jens Maigaard til Kommissionen Om: EF's kompetence på miljøbeskyttelsesområdet	27
nr. 177/77 af Niels Anker Kofoed til Kommissionen Om: Markedet for økseked	28
nr. 178/77 af Norbert Hougardy til Kommissionen Om: Nedbringning af energiforbruget i husholdninger	29
nr. 181/77 af Jean Durieux til Rådet Om: Rettigheder for Fællesskabets borgere	29

(Fortsættes på omslagets tredje side)

Indhold (fortsat)

nr. 186/77 af John Evans til Kommissionen Om: Regionaludviklingsprogrammer	30
nr. 189/77 af Hans-Joachim Hoffmann til Kommissionen Om: Kommissionens fremtidige forhold til de lokale og regionale institutioner	31
nr. 195/77 af Lucien Martens til Kommissionen Om: Intervention for brød- og foderkorn i 1973 og 1976	32
nr. 196/77 af Lucien Martens til Kommissionen Om: Intervention for svinckød i 1974 og 1976	32
nr. 197/77 af Lucien Martens til Kommissionen Om: Intervention for oksekød i 1974 og 1976	33
nr. 198/77 af Lucien Martens til Kommissionen Om: Intervention for mejeriprodukter i 1973 og 1976	34
nr. 201/77 af Ralph Howell til Kommissionen Om: Smørproduktion	35
nr. 207/77 af Horst Seefeld til Kommissionen Om: Refleksnummerplader på motorkøretøjer	35
nr. 208/77 af Winifred Margaret Ewing til Kommissionen Om: Beretning om regionale kulturer	36
nr. 210/77 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen Om: Beskatning af øl og vin i De europæiske Fællesskaber	36
nr. 216/77 af Willy Dondelinger til Kommissionen Om: Menneskerettighederne	37
nr. 224/77 af Willi Müller og Hermann Spillecke til Kommissionen Om: Sakkarin	37
nr. 225/77 af John Evans til Kommissionen Om: Miljøbeskyttelse	38
nr. 226/77 af John Evans til Kommissionen Om: Offentliggørelse af en årlig beretning	39
nr. 228/77 af Horst Seefeld til Kommissionen Om: Fællesskabets forbindelser med Sverige	39
nr. 229/77 af Ralph Howell til Kommissionen Om: Skriftlige forespørgsler	40
nr. 238/77 af Willy Dondelinger til Kommissionen Om: Fornærmelse af medlemmerne af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber	40
nr. 266/77 af Kai Nyborg til Kommissionen Om: Ansættelse af danske tolke ved EF	41
nr. 293/77 af John Osborn til Kommissionen Om: Programmer for tilskyndelse til energibevaring	41

I

(Meddelelser)

EUROPA - PARLAMENTET

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 37/77

af Hans Edgar Jahn

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. marts 1977)

Om: Hvor meget af De europæiske Fællesskabers arbejdsmarkedsmæssige og sociale handlingsprogram er gennemført?

Som bekendt fastsættes det i det arbejdsmarkedsmæssige og sociale handlingsprogram, som Rådet vedtog den 21. januar 1974 ⁽¹⁾ i en første etape, der omfatter tidsrummet 1974 til 1976, at vedtage de nødvendige foranstaltninger til opnåelse af følgende mål:

- fuld af bedre beskæftigelse i Fællesskabet,
- forbedring af leve- og arbejdsvilkårene for herigennem at muliggøre en udjævning på et stadigt stigende niveau,
- øget deltagelse for arbejdsmarkedets parter i Fællesskabets økonomiske samt socialpolitiske beslutninger og for arbejdstagerne i virksomhedernes liv.

(¹) EFT nr. C 13 af 12. 2. 1974, s. 1.

Kommissionen anmodes i denne forbindelse om at besvare følgende spørgsmål:

1. Kan Kommissionen nu, efter at have afviklet programmets første etape, give et kort overblik over, hvor langt man er nået i dets gennemførelse og gøre rede for, hvorfor visse aktioner endnu ikke er gennemført, og hvornår man kan regne med deres gennemførelse?
2. Hvad er årsagen til, at den prioriterede aktion nr. 6 »Opstilling af et første handlingsprogram især vedrørende hygiejne, arbejdssikkerhed, arbejdstagernes, sundhed og tilrettelæggelse af arbejdsopgaverne, idet der begyndes i de sektorer, hvor arbejdsforholdene synes mest belastende«, stadigvæk ikke er gennemført?
3. Hvorfor har Kommissionen ikke opfyldt sin forpligtelse »inden den 31. december 1976 at forelægge en serie foranstaltninger, der skal træffes i en ny etape«, og hvornår vil Kommissionen indhente det forsømte?

Svar

(8. juni 1977)

1. Af nedenstående oversigt ses, hvor langt man er nået i gennemførelsen af det arbejdsmarkedsmæssige og sociale handlingsprogram.

Af oversigten fremgår, at Rådet har vedtaget de ti foranstaltninger, som det fik forelagt af Kommissionen før 1. april 1974 i forbindelse med det arbejdsmarkedsmæssige og sociale handlingsprogram, og at

næsten alle de foranstaltninger, som Rådet i sin resolution af 21. januar 1974 havde tilkendt prioritet, fra Kommissionens side er gjort til genstand for forslag eller konkrete foranstaltninger.

Langt den største del af de øvrige foranstaltninger, som var planlagt i programmet, men som ikke havde fået tildelt prioritet, har Kommissionen ligeledes taget op i forslag eller foranstaltninger.

2. Efter debat i Det rådgivende udvalg for sikkerhed, hygiejne og sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen tilkendegav Kommissionen i slutningen af december 1976 sin billigelse af hovedtrækkene af et handlingsprogram, som bliver specificeret nærmere.

3. Ved Rådets 424. møde den 9. december 1976 forelagde Kommissionen en række igangværende arbejder, der danner en fortsættelse af de hidtidige

foranstaltninger i forbindelse med det arbejdsmarkeds-mæssige og sociale handlingsprogram.

Kommissionen har endvidere i sinde at supplere dette arbejde med andre initiativer. Specielt er den for tiden ved at undersøge, hvorledes foranstaltninger på det sociale område kan integreres i det arbejde, der finder sted i forbindelse med det fjerde program for den økonomiske politik på mellemlang sigt.

BILAG

Status over det arbejdsmæssige og sociale Handlingsprogram gennemførelse

Situationen sidst i marts 1977

I. Forslag der blev forelagt Rådet før den 21. januar 1974

I.1. Intervention af Den europæiske Socialfond til fordel for
— vandrende arbejdstagere
— erhvervshæmmede

Vedtaget af Rådet den 10. juni 1974

(Afgørelser 74/327/EØF og 74/328/EØF af 27. juni 1974)

I.2. Fællesskabets første handlingsprogram for erhvervsmæssig revalidering af erhvervshæmmede

Vedtaget den 10. juni 1974

(Resolution af 27. maj 1974)

I.3. Nedsættelse af et almindeligt europæisk udvalg for sikkerhed på arbejdspladsen og udvidelse af kompetencen for det stående udvalg

Vedtaget den 10. juni 1974

Afgørelse 74/325/EØF og 74/326/EØF af 27. juni 1974

I.4. Direktiv om ligeløn til mænd og kvinder

Vedtaget den 17. december 1974

Direktiv 75/117/EØF af 10. december 1975

I.5. Almindelig gennemførelse af den 40-timers arbejdsuge og 4 ugers årlig ferie med løn

Vedtaget den 17. juni 1975

(Henstilling af 22. juli 1975)

I.6. Oprettelse af et europæisk institut til forbedring af arbejdsmiljøet og leve- og arbejdsvilkårene

Vedtaget den 17. december 1975

(Forordning 1365/75/EØF af 26. maj 1975)

I.7. Direktiv om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kollektive afskedigelser

Vedtaget den 17. december 1974

(Direktiv 75/129/EØF af 17. februar 1975)

II. Forslag at forelægge for Rådet før 1. april 1974

II.5. Det første handlingsprogram vedrørende vandrende arbejdstagere

Erstattet af programmet (se nedenfor)

II.2. Oprettelse af et europæisk center til udvikling af erhvervsuddannelsen

Vedtaget den 17. december 1974

(Forordning 337/75/EØF af 10. februar 1975)

PAS.

§ 12 Direktiv om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter

Direktivforslag af 29. maj 1974

Vedtaget den 9. december 1976

(Direktiv 77/187/EØF af 14. februar 1977)

II. Foranstaltninger som Rådet i sin resolution af 21. januar 1974 havde givet prioritet

II.1. Afstemning af medlemsstaternes beskæftigelsespolitik

— Nedsættelse af en ad hoc-gruppe af højtstående embedsmænd på beskæftigelsesområdet

— Oprettelse af en gruppe af højt kvalificerede, uafhængige eksperter

- II.5. Handlingsprogram til fordel for vandrende arbejdstagere
Vedtaget den 18. februar 1975
(Resolution af 9. februar 1976)
- II.2. Iværksættelse af en fælles politik for erhvervsuddannelse
— Udkast til henstilling om erhvervsforberedelse af arbejdsløse unge eller unge, der er truet med arbejdsløshed af 9. august 1976
— Udkast til henstilling om kvinders erhvervsuddannelse; under forberedelse
Foranstaltninger til sikring af mænds og kvinders ligestilling på arbejdsmarkedet
— Vedtaget den 18. december 1975
(Direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976)
— Direktivforslag om social sikkerhed af 3. januar 1977 (KOM(76) 650 endel.)
- II.9. + 10
— Samordning af politikken for social beskyttelse
— Nedsættelse af en ad hoc-gruppe af højtstående embedsmænd inden for social sikkerhed
— oprettelse af en gruppe af højt kvalificerede uafhængige eksperter
— Udvidelse af den sociale beskyttelse
— Udkast til Kommissionens henstilling af 16. juni 1976 (KOM(76) 295 endel.).
— Regulering af de sociale sikringsydelse
Meddelelse til Rådet fra Kommissionen af 11. januar 1977 (KOM(76) 719 endel.)
- II.8. Handlingsprogram vedrørende hygiejne og sikkerhed på arbejdspladsen
— »Retningslinjer for et fællesskabsprogram . . .« af 8. april 1975
— udkast til handlingsprogram under forberedelse
- III.10. Job-enrichment
Meddelelse til Rådet fra Kommissionen af 3. juni 1976 (KOM(76) 253 endel.)
som Rådet har taget til efterretning den 9. december 1976
- II.11. Særforanstaltninger til bekæmpelse af fattigdom
Vedtaget den 17. juni 1975
(Afgørelse 85/458 af 22. juli 1975)
rapport til Rådet fra Kommissionen om gennemførelsen af 13. januar 1977
(KOM(76) 718 endel.)
- III.15. Fremme af arbejdstagernes medindflydelse i virksomhederne
Det ændrede forslag til et europæisk aktieselskab indeholdt visse nærmere bestemmelser for arbejdstagernes medindflydelse i det europæiske selskab (forelagt Rådet den 13 maj 1975)
I november 1975 offentliggjorde Kommissionen en »grønbog vedrørende arbejdstagernes medindflydelse som giver visse retningslinjer for drøftelsen af koordinationen af nationale love på området.«
- § 12 Stigende deltagelse fra arbejdsmarkedets parter side i Fællesskabets beslutningsprocesser
— Genoplivning af Det stående udvalg for Beskæftigelse
— Afholdelse af den fremtidige europæiske socialpolitik af 16. december 1974
— afholdelse af to konferencer mellem ministrene for økonomiske anliggender, arbejdsministrene, Kommissionen og arbejdsmarkedets parter den 18. november 1975 og 24. juni 1976
- III. Ikke-prioriterede og supplerende foranstaltninger
- II.3. Opretholdelse af indkomsten for arbejdstagere, der er under omskoling og søger beskæftigelse
Foranstaltningen blev ikke vedtaget på grund af de opståede vanskeligheder
- II.5. Handlingsprogram til fordel for vandrende arbejdstagere
Særforanstaltninger:
— Forslag til direktiv om emigrantbørns skolegang af 28. juli 1976
— Forordning om udvidelse af vandrende arbejdstageres fagforeningsrettigheder godkendt den 18. november 1975
— Udkast til direktiv om bekæmpelse af illegal vandring og illegal beskæftigelse af 3. november 1976 (KOM(76) 331 endel.)
— gradvis afstemning af emigrationspolitikken: udtalelse fra Det rådgivende udvalg for fri Bevægelighed blev afgivet den 14. december 1976. En meddelelse på området er under udarbejdelse.
- II.6. Langtidsprogram for social genindpasning af handicappede
Rapport til Rådet fra Kommissionen om gennemførelsen og om resultaterne af det første program indeholder et kapitel vedrørende programmets fortsættelse.
- II.7. Kontrol med vikarbureauer
Foranstaltningen ikke vedtaget for øjeblikket.

- II.12. Det europæiske Fagforeningsinstitut
Rådet af 20. december 1976 tildelte instituttet et beløb på 30 000 RE som igangsætningsstøtte.
- III.1. Øget udveksling af unge arbejdstagere
Det første forsøgsprogram i henhold til den nye udformning, der er under udarbejdelse. Program nr. 2 er under forberedelse.
- II.2. Genindpasning i erhvervslivet af unge arbejdstagere, ældre arbejdstagere og kvinder
— Rådets afgørelse om intervention af Den europæiske Socialfond (artikel 4) til fordel for foranstaltninger, der fremmer unges beskæftigelse og bevægelighed godkendt den 17. juni 1975
— Se desuden foranstaltninger II.2 og II.4.
- III.3. Analyser, skøn og undersøgelser vedrørende arbejdsmarkedet
— Den 17. juni 1975 gav Rådet grønt lys for Kommissionens arbejdsprogram på beskæftigelsesområdet, som navnlig omhandlede:
— samordning af beskæftigelsespolitikken
— en meddelelse om beskæftigelsesprognoser
— et forskningsprogram over beskæftigelsesmulighederne
— oprettelse af en arbejdsgruppe vedrørende beskæftigelsesprognoser, som i juli 1976 udgav en rapport over beskæftigelsestendenserne i Fællesskabet indtil 1980.
- III.5. Det europæiske socialbudget
— Den 4. december 1974 forelagde Kommissionen det første socialbudget
— i marts 1976 oversendte den Rådet det første reviderede europæiske socialbudget
— den 30. april 1976 godkendte Rådet målsætningerne for et socialbudget samt de retningslinjer, der skal gælde for det 2. europæiske socialbudget.
— Det 2. budget er nu under udarbejdelse.
- III.6. Udbygning af de sociale indikatorer
— Systemet med »objektiv indikatorer« i socialberetningen 1972 er blevet udbygget i beretningerne 1973 til 1976;
— en multiple choice-opinions-undersøgelse, hvis resultater skulle give mulighed for at opstille kvalitativ indikatorer på områderne sundhed og boliger, bliver foretaget af Eurostat i løbet af 1977.
- III.7. Mindstelønninger
Et udkast til en rapport om de lavtlønnede er ved at være afsluttet.
- III.8. Statistikker over indtægter og formuer
Undersøgelser over formuernes og de ikke-lønæssige primærindkomsters niveau og struktur i de forskellige medlemsstater er under udarbejdelse
- III.9. Formuedannelse
Da den beskrivende rapport om de gældende ordninger i medlemsstaterne er sluttet, er det Kommissionens hensigt snarligt at forelægge den for Rådet sammen med sine konklusioner.
- III.11. Statistiske undersøgelser over ulykker på arbejdspladsen
Denne foranstaltning indgår i handlingsprogrammet »sikkerhed på arbejdspladsen« (II.8.)
- III.12. Sundhedsbeskyttelse mod forurening og gener fra miljøer
I 1975 og 1976 blev forskellige udkast til direktiver forelagt Rådet. Endvidere godkendte Rådet en revideret liste af forureningsfaktorer fra miljøprogrammet.
- III.13. Udbygning af programmet for strålingsbeskyttelse
— Almindelig revision af fællesskabsnormer for strålingsbeskyttelse er afsluttet i 1976
— 1974: udarbejdelse af udkast til henstillinger vedrørende beskyttelse af personer, der udsættes for fare i forbindelse med laserstråler og mikrobølger
— 1975: udarbejdelse af en henstilling om at begrænse syges udsættelse for stråler i diagnostik og terapeutisk øjemed
— den 10. oktober 1975: forslag til det flerårige forskningsprogram (1978—80) om biologi og sundhedsbeskyttelse.
- III.14. Socialt boligbyggeri
— Forsøgsprojekter vedrørende integration af vandrende arbejdstagere er igang
— i 1976 er der udført 4 forsøgsprojekter og 5 vejledende undersøgelser vedrørende fjernelse af forhindringer i boliger for handicappede
- III.16. Udbygning af de paritetiske udvalg
— Møder og kontakter med henblik på at øge mulighederne for at mødes på fællesskabsniveau har fundet sted inden for sektorerne boliger, metallurgi, visse levnedsmiddelindustrier og skotøjsindustrien.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 46/77

af Hans Edgar Jahn

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. marts 1977)

Om: Harmonisering af levnedsmiddelovgivningen i Fællesskabet

I min skriftlige forespørgsel nr. 544/76 ⁽¹⁾ spurgte jeg Kommissionen, hvad den agter at foretage sig, for at medlemsstaterne omgående efterkommer deres gennemførelsesforpligtelser.

I sit svar af 11. januar 1977 meddelte Kommissionen, at den systematisk minder medlemsstaterne om deres forpligtelser til at optage direktiverne i den nationale retsorden og til Kommissionen at fremsende de pågældende gennemførelsesbestemmelser.

Er Kommissionen i stand til at anføre grundene til, at den hidtil ikke har indledt nogen procedure for overtrædelse af traktaten mod de medlemsstater, som er nævnt i det sidste afsnit i dens svar, selv om de direktiver, hvis optagelse i den nationale retsorden hidtil ikke er sket, stammer helt tilbage fra 1973 og 1974?

⁽¹⁾ EFT nr. C 35 af 11. 2. 1977, s. 4.

Svar

(14. juni 1977)

Kommissionen er tidligere ved flere lejligheder blevet opfordret til at tage stilling til gennemførelsen af Fællesskabets direktiver, f. eks. i sine svar på skriftlige forespørgsler nr. 80/75 fra Pierre-Bernhard Cousté ⁽¹⁾, 519/75 fra Cornelis Laban ⁽²⁾, 856/75 ⁽³⁾ og 480/76 ⁽⁴⁾ fra det ærede medlem selv.

Ved disse lejligheder har den bl.a. gjort klart, at medlemsstaternes manglende gennemførelse af direktiverne til de fastsatte datoer tilsyneladende hovedsagelig skyldes en utilstrækkelig påpasselighed og de komplicerede nationale lovgivningsprocedurer, og ikke uvillighed til at gennemføre direktiverne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 192 af 22. 8. 1975, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 49 af 3. 3. 1976, s. 9.

⁽³⁾ EFT nr. C 158 af 12. 7. 1976, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 294 af 13. 12. 1976, s. 39.

Hvad angår de direktiver, der nævnes i svaret på skriftlig forespørgsel nr. 544/76 fra det ærede medlem følger Kommissionen, som den har gjort i tidligere lignende tilfælde, optagelsen i medlemsstaternes retsorden og den bestræber sig på at nå frem til en regulering af den nuværende situation hurtigst muligt. Kommissionen vil i givet fald ikke tøve med at indlede de i EØF-traktaten fastsatte procedurer.

Kommissionen kan oplyse det ærede medlem om, at Danmark netop har bragt sin lovgivning på linje med direktiverne 73/241/EØF ⁽⁵⁾ (kakao- og chokoladeprodukter bestemt til konsum) og 73/437/EØF (visse former for sukker bestemt til menneskeføde ⁽⁶⁾).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 228 af 16. 8. 1973, s. 23.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 356 af 27. 12. 1973, s. 71.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 61/77

af Marcel Lemoine

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(23. marts 1977)

Om: Indførsel af mejeriprodukter

Kan Kommissionen give oplysning om den mængde mejeriprodukter, som Fællesskabet har indført fra tredjelande i de seneste 4 år? Kan den angive deres oprindelse?

Kan den anslå virkningerne af denne indførsel fra lande uden for Fællesskabet for Fællesskabets mælkeproducenter og lagrene af mejeriprodukter?

Svar

(14. juni 1977)

I nedenstående tabeller kan det ærede medlem se de ønskede handelsstatistikker; de viser de væsentligste indførsler til de ni medlemsstater i tidsrummet 1972—1975.

Skønt Fællesskabet er en stor mælkeproducent, importerer det specielle produkter, navnlig ost. De vigtigste importvarer er emmental fra Finland, Schweiz og Østrig (i henhold til en GATT-aftale om minimumspris og særlig importafgift); tilsit og smøreost fra Østrig; fåreoste fra Bulgarien og cheddar fra Canada.

For New Zealands vedkommende skete størsteparten af importen af smør og cheddar ost til Fællesskabet i tidsrummet 1973—1975 i henhold til protokol 18 i tiltrædelsestraktaten. Mængderne i 1976 var på 121 947 tons smør og 30 452 tons ost. Det var tanken at denne import skulle give plads for den traditionelle eksport til det britiske marked; den har

imidlertid forværret uligevægten på markedet for mælk og mejeriprodukter.

I den registrerede periode kunne fællesskabsproducenter importere billigt smør til fremstilling af butteroil og dernæst geneksportere det, hvilket alt sammen skete under toldkontrol (ordningerne om aktiv forædling).

De importerede mængder har ikke direkte betydning for Fællesskabets mælkeproducenter, men influerer naturligvis på lagerstillingen.

I 1976 steg smørimporten til 124 919 tons eller 7% af Fællesskabets produktion. Det var 49% af det smør, der pr. 31. december 1976 befandt sig i offentlige eller private lagre. Den samlede osteimport beløb sig til 101 856 tons eller 3,6% af Fællesskabets produktion i 1976.

Fællesskabets import af mælkeprodukter fra tredjelande

CST (SITC) Kode	År			
	1972 ⁽¹⁾	1973	1974	1975
022: Mælk og fløde i alt	23 811	13 784	5 599	14 480
Vigtigste oprindelseslande ⁽²⁾				
— Sverige	—	3 668	—	—
— Finland	1 372	—	—	—
— Østrig	7 698	2 290	1 921	3 740
— Spanien	—	943	580	—
— Jugoslavien	1 736	—	—	—
— Sovjetunionen	—	1 002	532	—
— Tjekkosllovakiet	910	—	—	—
— Kenya	—	—	—	—
— USA	—	—	—	6 519
— Canada	—	526	—	—
— Argentina	983	—	—	—
— New Zealand	6 524	1 161	—	572
Andre Lande	4 588	4 194	2 566	3 649

⁽¹⁾ Irland ikke medregnet.

⁽²⁾ Over 500 t pr. land pr. år.

Kilde: Eurostat.

Fællesskabets import af mælkeprodukter fra tredjelande

CST (SITC) Kode	(1 000 kg)			
	1972 ⁽¹⁾	1973	1974	1975
023: Smør i alt	224 965	157 053	156 507	159 324
Vigtigste oprindelseslande ⁽²⁾ :				
— Finland	19 621	—	—	—
— Tyrkiet	—	—	5 568	—
— DDR	—	—	5 207	10 343
— Polen	6 756	—	5 315	—
— Tjekkoslavakiet	—	—	5 675	—
— Rumænien	7 924	—	—	—
— Sydafrika	8 136	—	—	—
— USA	20 028	—	—	—
— Argentina	10 843	—	—	—
— Australien	28 566	13 206	—	13 579
— New Zealand	118 013	131 956	131 805	123 460
Andre lande	5 078	11 891	2 937	11 942

⁽¹⁾ Irland ikke medregnet.⁽²⁾ Over 5 000 t pr. land pr. år.

Kilde: Eurostat.

Fællesskabets import af mælkeprodukter fra tredjelande

CST (SITC) Kode	(1 000 kg)			
	1972 ⁽¹⁾	1973	1974	1975
024: Ost og ostemesse i alt	142 874	114 653	83 235	95 844
Vigtigste oprindelseslande ⁽²⁾ :				
— Norge	—	3 564	—	—
— Finland	4 599	3 210	4 196	4 262
— Schweiz	35 543	40 579	39 716	43 063
— Østrig	10 419	10 074	11 353	10 828
— Bulgarien	3 322	3 654	2 179	2 638
— Canada	7 748	—	—	—
— Australien	3 012	—	—	—
— New Zealand	64 598	47 345	19 175	30 281
Andre Lande	13 633	5 427	6 616	4 772

⁽¹⁾ Irland ikke medtaget.⁽²⁾ Over 2 000 t pr. land pr. år.

Kilde: Eurostat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 95/77

af André Jean Guerlin

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. april 1977)

Om: Aerosoler

Adskillige kemikere påpeger til stadighed de farer, som anvendelsen af visse gasser (som freon) som drivmiddel til aerosoler frembyder. De gasser, der således frigøres, når under opstigningen i atmosfæren til slut ozonlaget, der filtrerer solens stråler. I betragtning af disse forhold bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

1. Råder Kommissionen over en liste over de forskellige gasser, der anvendes i aerosolerne?
2. Agter Kommissionen at udarbejde et generelt direktiv om dette i stedet for at forbyde de pågældende gasser, efterhånden som de viser sig farlige?

3. Modtager Kommissionen oplysning om resultatet af den forskning, der foretages i de forskellige medlemsstater med hensyn til gasser som drivmiddel i aerosoler?

I hvilken udstrækning bidrager den til denne forskning?

4. I betragtning af denne emballages pris — hvilket støttes af forbrugerne — og aerosolernes giftige og farlige virkninger mener Kommissionen så ikke, at anvendelsen af aerosoler burde begrænses udelukkende til de tilfælde, hvor de er uerstattelige?

Svar

(10. juni 1977)

1. Kommissionen er i besiddelse af visse oplysninger vedrørende de drivgasser, der anvendes i aerosoldåser. Det er fluorcarboner, hydrocarboner (propan, butan), visse flydende gasser (dimethyl, ether) og visse komprimerede og opløste gasser (f. eks. carbon-dioxyd og nitrogenoxyd).

2. I flere måneder har Kommissionen beskæftiget sig med problemet vedrørende anvendelsen af fluorcarboner i aerosoler. Adskillige møder har været holdt med eksperter fra medlemslandene. Af deres arbejde fremgår det tilsyneladende, at der stadig er usikkerhed i videnskabelig henseende vedrørende disse produkters faktiske virkninger på miljøet, og at forskningen må fortsættes, før et eventuelt direktiv kan udarbejdes.

3. Kommissionen er underrettet om den forskning, der finder sted i forskellige medlemsstater på dette område.

I det flerårige forskningsprogram for FFC for årene 1977—1980 indgår et projekt vedrørende forringelsen af ozonlaget på grund af halocarboner og andre stoffer.

Medlemsstaterne er endvidere gået ind for at gennemføre forskning som samordnes på fællesskabsplan og udføres i medlemsstaternes laboratorier.

4. Kommissionen har tidligere i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 855/75 fra Hans Edgar Jahn⁽¹⁾ gjort opmærksom på, at den delte forfatterens synspunkt, i henhold til hvilket man med henblik på en bedre miljøbeskyttelse gradvis bør begrænse anvendelsen af aerosoldåser til produkter, som det er umuligt at udnytte effektivt i en anden form, og samtidig sørge for, at de gasser, der eventuelt benyttes til erstatning for de nuværende gasser, ikke giver andre uacceptable risici. Kommissionen har til hensigt, at indlede en undersøgelse på området i nær fremtid.

⁽¹⁾ EFT nr. C 128 af 10. 6. 1976, s. 22.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 100/77

af Müller-Hermann

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. april 1977)

Om: Atomkraftværker og energipolitik

Forvaltningsdomstolen i Freiburg im Breisgau har ved endelig dom fastsat forbud mod bygningen af et

atomkraftværk i Wyhl/Oberrhein med den begrundelse, at anlæggets trykbeholder ikke var tilstrækkeligt sikret mod eksplosion; man kunne derfor ikke udelukke en katastrofe som følge af ødelæggelse af

separationskamrene skønt anlægget opfyldte de nuværende sikkerhedskrav. I betragtning af atomkraftværkets placering ville dette praktisk taget betyde, at man ikke kunne udelukke en international katastrofe. Domstolen ser ved sin afgørelse åbenbart farer, som lovgivere og regering i Forbundsrepublikken Tyskland, men også de europæiske institutioner, hidtil har vurderet anderledes under deres planlægning af energipolitikken.

I betragtning af den omtalte doms principielle betydning for den samlede energipolitik, som kun vil kunne korrigeres ved en mangeårig appelprocedure, spørger jeg Kommissionen:

Hvorledes bedømmer Kommissionen domstolens dom og dens følger for den fælles energipolitik?

Hvorledes vurderer Kommissionens sagkyndige de risici, som er blevet konstateret af domstolen?

Hvilke konklusioner vil Kommissionen drage af denne dom?

Hvorledes bedømmer Kommissionen ved en sammenligning mellem letvandsreaktorer, højtemperaturreaktorer og hurtigreaktorer spørgsmålene: reaktor-sikkerhed og beskyttelse mod bestråling (såvel under normal drift som i katastrofetilfælde), anlæggenes effektivitetsgrad, brændstoføkonomien, udvidelse af primærenergigrundlaget, disse reaktors driftsform, køleproblemerne, kravene vedrørende placeringen, bygnings- og driftsomkostninger?

Deler Kommissionen den opfattelse, at sikkerheds- og bortskaftelsesproblemet i forbindelse med højtemperaturreaktoren af fysiske grunde er et ganske andet; at der kun ved højtemperaturreaktoren skaffes anden sekundærenergi ud over strøm, og at uranbehovet kan sænkes betydeligt ved højtemperaturreaktoren, at der aller senest nu bør indledes sammenkoblingsprocesser ved hjælp af højtemperaturreaktorer, dvs. kombinationen kerneenergikulforædling, som er den rigtige energipolitiske løsning for de vesteuropæiske lande, og at der endvidere, således som det nu sker i Japan (ved HTR), bør gøres en særlig indsats for at træffe dette energipolitiske valg, og er Kommissionen rede til allerede i den nærmeste fremtid at indkalde en særlig konference for disse spørgsmål?

Svar

(22. juni 1977)

Redegørelsen fra medlem af Kommissionen Guido Brunner til Europa-Parlamentet den 19. april 1977 som svar på mundtlig forespørgsel 0-7/77⁽¹⁾ besvarer også det ærede medlems forespørgsel, for så vidt angår sammenligningen mellem de forskellige reaktortyper navnlig set ud fra et sikkerhedssynspunkt

Hvad specielt angår kraftværket i Wyhl, vil Kommissionen gerne understrege, at ansvaret for tilladelser til anlæg, bygning og udnyttelse påhviler myndighederne i Forbundsrepublikken Tyskland i medfør af lovgivningen herom (Atomgesetz). Det er følgelig de tyske myndigheder og sikkerheds- og kontrolorganer, der har adgang til de nærmere tekniske oplysninger vedrørende Wyhl-kraftværket, og dem, der med føje kan udtale sig.

Kommissionen mener, at projektet til Wyhl-anlægget og kontrollen med dette vil blive af en sådan art, at de risici for katastrofer, som domstolen lagde til grund for sin dom, er tilstrækkeligt små til at kunne anses for acceptable, navnlig i forhold til andre risici,

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 216 (april 1977), s. 67, og Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 217 (maj 1977), s. 76.

som samfundet accepterer. I en nylig undersøgelse⁽²⁾ anslås, at sandsynligheden for et uheld, der ville få alvorlige konsekvenser for miljøet er mellem ti tusind til hundrede tusind gange mindre end sandsynligheden for lignende begivenheder forårsaget af potentielt farlig ikke-nuklear virksomhed.

Som Gerhard Flämig gjorde opmærksom på i Europa-Parlamentet i anledning af sin mundtlige forespørgsel 0-7/77, har en anden tysk domstol (Würzburg i Bayern) også baseret sit udsagn på ekspertudtalelser og ment, at kraftværket i Grafenheinfeld af samme type som værket i Wyhl, ikke frembød uacceptable risici.

For så vidt angår beskyttelse mod bestråling henvises det ærede medlem til redegørelsen fra næstformand for Kommissionen, Natali, til Parlamentet den 19. april 1977.

Kommissionen har forelagt flere forslag vedrørende placering af kraftværker; disse behandles i øjeblikket i de forskellige fællesskabsinstanser.

⁽²⁾ »An assessment of the Integrity of PWR Pressure Vessels« (studiegruppen Marshall Ukaea).

Højtemperaturreaktoren giver på grund af sin højere termodynamiske ydelse ca. 20 % færre fissionsprodukter og mindre spildvarme pr. produceret KWH end en vandkølet reaktor. Denne egenskab er afgjort nyttig, men er ikke en afgørende fordel. Hvis man vælger thoriumcyklen til højtemperaturreaktorer, ville der yderligere være den fordel, at der kom mærkbart færre transuranier (herunder plutonium) i det bestrålede brændsel og dermed i affaldet, og problemerne, som tilstedeværelsen af disse stoffer giver, ville følgelig blive mindre, men ikke fjernet. Det bemærkes, at der her er tale om en egenskab hos thoriumcyklen og ikke hos reaktoren som sådan. Udnyttelsen af thoriumcyklen er desuden betinget af, at der udarbejdes teknologi til oparbejdning af uran/thoriumbrændsel.

Højtemperaturreaktoren, der kører med thoriumcyklen, har en væsentlig højere udnyttelsesgrad af uranet end vandkølede reaktorer, der fødes med svagt

beriget uran, men væsentlig mindre end hurtige formeringsreaktorer.

På grund af den potentielt disponible højere temperatur ved udgangen fra reaktorens køleafdeling (op til ca. 1000° C) er der flere anvendelsesmuligheder for den producerede varme fra højtemperaturreaktorer end fra andre typer reaktorer. Foruden elektricitetsproduktionen kunne omdannelse af kul, hydrogenfremstilling og i det hele taget fremstilling af syntetiske brændstoffer blive reelle muligheder.

Kommissionen er af den opfattelse, at en nødvendig betingelse for udnyttelse af disse reaktors meget store potentiel er, at der skabes en solid industriel baggrund for opførelsen af dem og for brændselscyklen. Kommissionen opretholder således til stadighed kontakt med industrierne og de eventuelt interesserede elektricitetsproducenter, og undersøger sammen med dem, hvordan markedsføringen kunne fremmes ved hjælp af et forsøgsprogram, indbefattet brændselscyklen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 101/77

af Tom Normanton

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. april 1977)

Om: Rørledninger

Hvor mange rørledninger er der i brug eller ved at blive anlagt, som transporterer gas eller olie til Fællesskabets medlemsstater fra eller gennem Sovjetunionen eller dens satellitstater?

Hvor stor er deres kapacitet, og hvor stor en andel af hver medlemsstats energibehov repræsenterer de?

Svar

(10. juni 1977)

1. Der eksisterer ingen rørledninger til råolie eller mineralolieprodukter, og sådanne rørledninger er heller ikke under anlæg, hverken

— fra USSR gennem østbloklandene til Fællesskabets medlemsstater

— fra andre Comecon-stater til Fællesskabet

2. Til Vesteuropas forsyning med sovjetisk naturgas anvendes én meget stor hovedrørledning, som begynder i USSR og ender i Bratislava i Tjekkoslaviet. Denne rørledning har i øjeblikket en kapacitet på ca. 18×10^9 meter³ om året.

3. Fra Bratislava-terminalen går to forsyningsledninger mod vest og syd, som forsyner Forbunds-

republikken Tyskland og Italien, tillige med visse Østlande.

a) Den vestgående linje fra Bratislava gennem Tjekkoslaviet har en årlig gennemløbskapacitet på ca. 15×10^9 meter³ og leverer russisk naturgas til Tjekkoslaviet og DDR. Der går en forgrening fra denne ledning til Waidhaus på grænsen mellem Tjekkoslaviet og Forbundsrepublikken Tyskland, og derfra ledes naturgas ind i det eksisterende gasledningsnet i Forbundsrepublikken. Der er planer om anlæg af endnu en forgrening, der også skal gå igennem Forbundsrepublikkens territorium fra samme terminal i Waidhaus imod den tysk-franske grænse.

De nærmere enkeltheder i forbindelse med disse to ledninger er følgende:

- forgreningsledningen i Forbundsrepublikken, der går fra Waidhaus til Gernsheim ved Rhinen, har en kapacitet på $7,4 \times 10^9$ meter³ om året.
 - den anden, endnu ikke fuldførte forgreningsledning, skal udgå fra Waidhaus og placeres syd for den eksisterende ledning via Rothenstadt (nær Nürnberg) til Medelsheim på den tysk-franske grænse nær Saarbrücken. Denne ledning er allerede under anlæg. Den vil få en årlig kapacitet på ca. $16,5 \times 10^9$ meter³. Efter færdiggørelsen skal den føre naturgas enten fra USSR eller Iran (gennem USSR) til Forbundsrepublikken Tyskland og Frankrig.
- b) Den sydgående linje fra Bratislava skærer den østrigske grænse ved Baumgarten, går over østrigsk territorium og ind i Italien. Denne ledning — der leverer gas til Østrig og Italien efter aftale med USSR — har en startkapacitet på ca. $10,5 \times 10^9$ kubikmeter om året.

De mængder, der i 1977 skal føres denne ledning til Italien, anslås til ca. 7 til 8×10^9 meter³. Men det bør bemærkes, at $1,8 \times 10^9$ meter³ af denne mængde i virkeligheden leveres i henhold til en aftale mellem USSR og Frankrig. Denne gas leveres i bytte for samme mængde hollandsk naturgas, som efter den oprindelige aftale skulle sælges til Italien, men som i stedet går til Frankrig.

4. Sovjetisk gas til Frankrig vil i 1979/1980 også blive ført gennem en supplerende østrigsk gasledning, der skal anlægges fra Baumgarten til Oberkappel (den tysk-østrigske grænse nær Passau) og fra Oberkappel ad en ny tysk ledning til Rothenstadt (kapacitet: $6,5 \times 10^9$ meter³ om året), og som der skal tilsluttes den ovennævnte Waidhaus — Rothenstadt — Medelsheim — ledning.

5. Den beregnede udvikling af de mængder naturgas, der føres fra Rusland via Comecon-område ind på Fællesskabets medlemsstaters område, er angivet i nedenstående skema. I samme skema angives de forskellige andele, som disse mængder udgør i det beregnede samlede nationale behov for primær energi for årene 1977 og 1985.

Naturgas = import fra USSR og Iran (prognoser)

(i millioner tons)

	1977			1985		
	Import	GCE ⁽¹⁾	%	Import	GCE ⁽¹⁾	%
Frankrig	1,5	176,2	1	6,4	254	2,5
Forbundsrepublikken Tyskland	4,2—5,1	268,3	1,6—1,9	13,65	354	3,9
Italien	5,9—6,7	136,7	4,3—4,9	5,9	211,5	2,8

⁽¹⁾ Bruttoforbrug af primær energi.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 112/77

af Hendrik Waltmans

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. april 1977)

Om: Dom fra retten i Freiburg om den planlagte opførelse af et atomkraftværk i Wyhl

1. Vil Kommissionen hurtigst muligt give Europa-Parlamentet oplysning om sin bedømmelse af de kendsgerninger og de overvejelser, der har spillet en rolle i domsafsigelsen fra retten i Freiburg ⁽¹⁾ i for-

bindelse med forbudet mod den planlagte opførelse af et atomkraftværk i Wyhl?

2. Er kappen omkring reaktorbeholderen på de i drift værende atomkraftværker i Det europæiske Fællesskab så stærk, at atomkraftværkets yderste reaktorindeslutning, ved virkningen af sprængstykker i tilfælde af brud på reaktorbeholderen, ikke beskadiges således, at der sker et udslip af radioaktivt materiale?

⁽¹⁾ Frankfurter Allgemeine Zeitung af 15. marts 1977.

3. Giver den nye information Kommissionen anledning til i forbindelse med politiske planer vedrørende energiforsyning at give nærmere oplysning og/eller at ændre kriterierne for placering af atomkraftværker?
4. Er de nuværende kriterier for placering baseret på et uheld, hvorved der sker brud på et atomkraftværks reaktorbeholder, således som retten i Freiburg antager?
5. Hvad er følgerne af dommen fra retten i Freiburg for Kommissionens bedømmelse af de atomkraftværker, der er i drift i Det europæiske Fællesskabs grænseregioner?
6. Vil Kommissionen arbejde for, at denne dom fra retten i Freiburg tages op til overvejelse i forbindelse med Kommissionens politik med hensyn til placeringen af atomkraftværker?

Svar

(22. juni 1977)

Det ærede medlem henvises til redegørelserne fra kommissionsmedlem Guido Brunner den 19. april 1977 ⁽¹⁾ til Europa-Parlamentet og til svar på skriftlig forespørgsel nr. 100/77 ⁽²⁾ fra Müller-Hermann.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, Nr. 216 (april 1977), s. 77.

⁽²⁾ Se side 8 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 135/77
af Pierre-Bernard Cousté
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(19. april 1977)

Om: Forbrugerinformation

Kan Kommissionen for hver af medlemsstaterne oplyse, om radio- og fjernsynsstationerne udsender forbrugerinformationsprogrammer.

Kan den især give oplysninger om omfanget (varigheden og hyppigheden af disse udsendelser) samt om indholder (kvalitet, varernes pris).

Hvorledes bedømmer Kommissionen disse udsendelser? Agter den at gennemføre et samråd mellem de ansvarlige fra de forskellige medlemsstater vedrørende disse forbrugerinformationsprogrammer med henblik på eventuelle initiativer og retningslinjer på fællesskabsplan?

Svar

(10. juni 1977)

1. Selve den betydning, man skal tillægge et forbrugerinformationsprogram i radio eller fjernsyn, skifter fra land til land og fra net til net og ofte fra producer til producer. Såfremt man anlægger en bred fortolkning af udtrykket, kan man sige, at så godt som samtlige radio- og fjernsynsstationer i Fællesskabet sender programmer beregnet på oplysning af forbrugerne. Oplysninger om disse programmer fremkommer forholdsvis regelmæssigt i den af Kommissionens oplysningstjeneste udsendte ugentlige informationsbulletin »euroforum«.

Kommissionen skal direkte til det ærede medlem fremsende en fortegnelse over de forbrugeroplysningsprogrammer, der bringes af radio- og fjernsynsstationerne i Fællesskabet.

2. Kommissionen påtænker ikke i øjeblikket en samordning mellem medlemsstaterne specielt om forbrugeroplysningsprogrammerne: forskelligartetheden i de forskellige lande med hensyn til radio- og fjernsynsstationernes retlige stilling i forhold til det offentlige eller med hensyn til forbrugerorganisatio-

ernes repræsentative karakter, berettiger ikke udarbejdelsen af et fællesskabsdirektiv på dette område.

Men i hvert fald bestræber Kommissionen sig på, som den opfordres til i Fællesskabets foreløbige program til en forbrugerbeskyttelses- og oplysningspolitik, »at fremme gennemførelsen af fjernsyns- og radioprogrammer, film og artikler i den skrevne presse om emner af interesse for forbrugere«.

Med henblik herpå samler Kommissionens informationstjeneste regelmæssigt de ansvarlige for de for-

brugeroplysningsprogrammer, der udsendes i radio og fjernsyn i medlemsstaterne, de ansvarlige for særrubrikkerne i den skrevne presse, chefredaktørerne for specialiserede blade og så videre. Disse arbejds-møder med deltagere fra flere lande giver anledning til en udveksling af synspunkter og erfaringer samt til en sammenligning mellem de forskellige arbejds-metoder, der anvendes af deltagerne for at opnå en bedre forbrugeroplysning. De giver ligeledes anledning til et bedre kendskab til Fællesskabets indsats for varetagelse af forbrugernes interesser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 136/77

af Pierre-Bernard Cousté

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(20. april 1977)

Om: Handelsagenters status

Har Kommissionen foretaget en undersøgelse med henblik på at harmonisere begrebet handelsagent i Det europæiske økonomiske Fællesskab? Kan den oplyse, om handels-agenter betragtes som arbejdstagere i virksomhederne i lighed med repræsentanter eller tværtimod som uafhængige medlemmer?

Kan Kommissionen især efter de kriterier, den har fastsat, oplyse, hvor mange handels-agenter der er i hver af medlemsstaterne, samt om deres status fra et skattemæssigt, socialt og kontraktmæssigt synspunkt er nær ved at være den samme eller kan tænkes at blive gjort til genstand for harmonisering.

Svar

(13. juni 1977)

Den 17. december 1976 forelagde Kommissionen Rådet et forslag til direktiv om sam-ordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter ⁽¹⁾. Dette doku-ment er stadig til behandling i Europa-Parlamentet. De (selvstændige) handelsagenter, der omhandles af dette forslag, betragtes ikke som lønmodtagere, men som selvstændige formidlere.

Kommissionen ligger ikke inde med nøjagtige statistiske oplysninger vedrørende an-tallet af handelsagenter i hver af medlemsstaterne.

De pågældende agenter er indkomstbeskattet. I øvrigt er der ikke for øjeblikket planer om en generel harmonisering af de personlige indkomstskatter i Fællesskabet.

Der har ikke hidtil været konstateret specielle skatteproblemer for handelsagenter. Med hensyn til ansættelses- og aflønningsforhold er deres status meget varierende fra den ene medlemsstat til den anden.

⁽¹⁾ Supplement 1/77 — EF-bull., EFT nr. C 13 af 18. 1. 1977, s. 2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 137/77

af Norbert Hougardy

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(20 april 1977)

Om: Direkte valg i Det forenede Kongerige

Kan Rådet oplyse, om Det forenede Kongeriges regering er indstillet på snart i det britiske parlament at fremsætte et lovforslag om valgmåden ved det direkte valg, velvidende, at hvis disse ikke kan holdes i foråret 1978 risikerer man, at alle medlemsstaterne også vil forhale processen?

Mener Rådet ikke, at selv om hver af medlemsstaterne ved det første Europa-valg har ret til at vælge sit eget valgsystem, er det dog i hele Fællesskabets interesse, at hver af medlemsstaterne sikrer en forholdsvis repræsentation for de vigtigste tendenser i den offentlige mening? Har den især forestillet sig de alvorlige fordrejninger, som den flertalsvalgordning i en omfang, som i øjeblikket gælder i Det forenede Kongerige kan medføre for Europa-Parlamentet?

Svar

(15. juni 1977)

Ifølge de oplysninger, som Rådet er i besiddelse af, er medlemsstaterne i færd med at træffe alle nødvendige bestemmelser for iværksættelsen af Rådets afgørelse af 20. september 1976 ⁽¹⁾ og for vedtagelsen af de nødvendige retsakter til gennemførelse af valget.

Indholdet af denne lovgivning henhører udelukkende under disse staters kompetence.

⁽¹⁾ EFT nr. L 278 af 8. 10. 1976, s. 5.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 138/77

af Hans Edgar Jahn

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. april 1977)

Om: DFBs krænkelse af gældende fællesskabsret

I henhold til § 22 i DFBs (Det tyske Fodboldforbunds) turneringsvedtægter må der i »Bundesliga-« eller »Zweitligaholds« kampe (kampe i første eller anden division) »til enhver tid kun være to udenlandske spillere på banen«.

Denne bestemmelse er uden tvivl i modstrid med artikel 7, 48 ff. og 59 ff. i EØF-traktaten, der indeholder bestemmelser om arbejdstagernes frie bevægelighed og den frie udveksling af tjenesteydelser inden for Det europæiske Fællesskab, og som forbyder enhver erhvervsmæssigt relevant forskelsbehandling af fællesskabsborgere på grundlag af nationalitet. De

europæiske Fællesskabers Domstol har to gange afsagt bindende domme ⁽¹⁾ om, at disse fællesskabsbestemmelser også gælder for den professionelle sport og over for foreningsvedtægter.

Kommissionen anmodes derfor om af besvare nedenstående spørgsmål:

1. Er Kommissionen klar over, at det på grund af DFBs fællesskabsretsstridige vedtægter forhindres, at

⁽¹⁾ Jf. domme af 12. 12. 1974 og 14. 7. 1976 i henholdsvis sag nr. 36/74 og sag nr. 13/76 (EFT nr. C 75 af 5. 4. 1975, s. 1, og EFT nr. C 234 af 6. 10. 1976, s. 2).

- a) alene spillerens sportlige kvalifikationer og ikke dennes nationalitet afgør, om han får en ansættelseskontrakt i en tysk klub eller ikke;
 - b) tyske klubber ansætter et fornødent antal spillere fra medlemsstaterne, da der af sportslige grunde undertiden er hårdt brug for dem;
 - c) at fodboldspillerens indtægt i henhold til fællesskabsgrundsætningen om «lige løn for lige arbejde» alene bestemmes efter deres præstation og ikke påvirkes af deres nationalitet?
2. Er Kommissionen rede til under iagttagelse af sin opgave som traktaternes vogter i henhold til

artikel 155 i EØF-traktaten at kræve, at DFB omgående ophæver denne fællesskabsretsstridige bestemmelse, især da den alligevel ikke længere synes at blive taget alvorligt (jf. kampen mellem 1. FC Köln og Eintracht Frankfurt den 29. januar 1977, da træneren Hennes Weisweiler indsatte tre spillere, som ikke var af tysk nationalitet, van Gool, Larsen og Topalovic)?

3. Kan Kommissionen i tilfælde af, at spørgsmål 2 besvares benægtende, oplyse, af hvilke grunde den ikke kan bringe diskrimineringen af Fællesskabets fodboldspillere på grundlag af nationalitet til ophør?

Svar

(22. juni 1977)

1. Kommissionen skal oplyse det ærede medlem om at i medfør af artikel 48 i EØF-traktaten, der bl.a. er gennemført ved artikel 7, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1612/68 ⁽¹⁾ om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet kan den i artikel 22 i DFB's vedtægt fastsatte begrænsning ikke gøres gældende over for professionelle spillere, der er statsborgere i de øvrige medlemsstater. I medfør af artikel 59 i EØF-traktaten kan denne bestemmelse heller ikke gøres gældende over for professionelle spillere, der er tjenesteydende som selvstændige.

En sådan bestemmelse kan dog exceptionelt gøres gældende i tilfælde, hvor, som Domstolen anførte i sin afgørelse 13/76 ⁽²⁾, de fremmede spillere ude-

lukkes fra deltagelse i visse kampe af ikke-økonomiske grunde, som følge af disse kampes særlige karakter og rammer; dette kan forekomme ved internationale turneringer, hvor holdene repræsenterer et bestemt land.

2 og 3. De ovennævnte fællesskabsbestemmelser finder direkte anvendelse i medlemsstaternes interne retsorden og giver enkeltpersoner rettigheder, som de nationale domstole bør beskytte.

Parallelt hermed skal Kommissionen bestræbe sig på at få de pågældende sportssammenslutninger til at ophæve bestemmelser i deres vedtægter, der er uforenelige med fællesskabsretten.

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. C 234 af 6. 10. 1976, s. 2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 139/77

af Brian J. Lenihan

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(20. april 1977)

Om: Ansættelse af højere irske tjenestemænd

1. Kan Kommissionen oplyse, hvor mange tjenestemænd med irsk statsborgerskab der var ansat i Kommissionen i 1973 i lønklasse A 1, A 2 og A 3?
2. Kan Kommissionen oplyse, hvor mange tjenestemænd med irsk statsborgerskab der er i Kommissionens tjeneste i øjeblikket i lønklasse A 1, A 2 og A 3?

Svar*(18. maj 1977)*

Det ærede medlem kan af nedenstående se, hvor mange tjenestemænd med irsk statsborgerskab der var ansat i Kommissionen i graderne A 1, A 2 og A 3 pr. henholdsvis 31. december 1973 og 30. april 1977.

	31. december 1973	30. april 1977
A 1	1	2
A 2	5	3
A 3	10	13

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 140/77af **Brian J. Lenihan**til **Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(20. april 1977)*

Om: Ansættelse af generaldirektør med irsk statsborgerskab

1. Hvad er betingelserne for udnævnelse af en generaldirektør i Kommissionen?
2. Hvornår har Kommissionen til hensigt at udnævne en generaldirektør med irsk statsborgerskab?
3. Kan den oplyse, hvilket ansvarsområde denne vil få?

Svar*(3. juni 1977)*

1. Alle udnævnelser i Kommissionen sker i henhold til de almindelige bestemmelser i vedtægten for tjenestemænd, hvor det bl.a. fastsættes, at medarbejderne skal »udvælges på et så bredt geografisk grundlag som muligt blandt statsborgerne i Fællesskabernes medlemsstater«, og at »ingen stilling kan forbeholdes borgere fra en bestemt medlemsstat«. Kommissionen forsøger at anvende disse regler ved at tage alle kandidater uanset deres nationalitet i betragtning når en ledig stilling skal besættes, på en sådan måde, at der opretholdes en generel geografisk ligevægt, som kan forenes med den enkelte kandidats kvalifikationer.

2. og 3. For ganske nylig blev en generaldirektør med irsk statsborgerskab udpeget for Generaldirektoratet for Fiskeri.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 141/77
af Willy Dondelinger
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(20. april 1977)

Om: Modstand imod atomkraft

Hvor langt vil Kommissionen lade den stigende voldsudvikling gå, inden den på grundlag af de beføjelser, som udtrykkeligt er tillagt den i Euratom-traktaten, tager initiativet til en omfattende seriøs debat om atomkraftværker?

Svar
(26. maj 1977)

Som allerede meddelt i svar på skriftlig forespørgsel nr. 677/76 fra Hendrik Waltmans⁽¹⁾ har Kommissionen i sinde at fortsætte sin generelle informationsaktion om forsyningen med og behovet for energi, specielt nuklear energi, og om det dermed sammenhængende spørgsmål om helbred og sikkerhed samt miljøbeskyttelse.

Kommissionen er for tiden i færd med at undersøge veje og midler til at give borgerne i Fællesskabet et klarere billede under hensyntagen til de modstridende følelser og interesser, der præger striden om nuklear energi, for på klar og objektiv vis at påvise de energimuligheder, der står Fællesskabet åbne i fremtiden.

Kommissionen vil i øvrigt gerne erindre om den vigtige rolle, som spilles af de nationale, regionale og lokale myndigheder for så vidt angår oplysningen af befolkningen om de forskellige aspekter ved udviklingen med hensyn til nuklear energi.

⁽¹⁾ EFT nr. C 50 af 28. 2. 1977, s. 17.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 142/77
af Willy Dondelinger
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(20. april 1977)

Om: Europæiske valg- og stemmeret

Hvilke harmoniseringsforanstaltninger agter Rådet at træffe over for medlemsstaterne, dels med henblik på at statsborgere fra én af Fællesskabets medlemsstater kan stemme i den medlemsstat, hvor de er bosiddende, dels med henblik på i videst muligt omfang at begrænse risikoen for dobbelt stemmeafgivelse?

Svar
(15. juni 1977)

Fastsættelsen af, hvilke personer der kan stemme ved de almindelige direkte valg af repræsentanterne til Forsamlingen, henhører under den valgprocedure, som i medfør af artikel 7 i den akt, der er knyttet som bilag til afgørelsen af 20. september 1976⁽¹⁾, er undergivet de nationale forskrifter, indtil en ensartet valgprocedure er trådt i kraft. Det påhviler medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger for i overensstemmelse med artikel 8 i ovennævnte akt at undgå dobbelt stemmeafgivelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 278 af 8. 10. 1976, s. 5.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 143/77

af Willy Dondelinger

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(20. april 1977)

Om: Finansiering gennem Den europæiske Investeringsbank af et hotel i Abidjan

Mener Kommissionen ikke, at Den europæiske Investeringsbank kan foretage sig noget bedre end at finansiere luksushoteller i udviklingslandene? Tror den, at denne form for turistinvestering virkelig gavner den økonomiske udvikling i det land, som modtager den? Er der ikke investeringer, som i højere grad har forstærkende virkning på beskæftigelsen? Endelig, og måske især, er der ikke fare for, at denne form for hotelinvestering i udviklingslandene giver anledning til kritik for nykolonialisme, som undertiden forlyder fra afrikansk side i forbindelse med Fællesskabets planer?

Svar

(8. juni 1977)

I henhold til vedtægten for Den europæiske Investeringsbank, skal Kommissionen afgive udtalelse om alle låneansøgninger, der indsendes til banken. Når der er tale om projekter i AVS-Staterne tager Kommissionen hensyn til bestemmelserne i Lomé-konventionen og til udtalelser fra regeringen for det land, hvor projektet skal gennemføres.

I henhold til Lomé-konventionen skal Investeringsbanken især sørge for investering til finansiering af industri, turisme og minedrift. Investeringsbankens finansiering af det nævnte projekt, er sket på anmodning fra Elfenbenskystens regering, som specielt har anbragt turisme og hotelprojektet blandt prioriteringerne i det vejledende program, som Elfenbenskystens regering har foreslået og som Fællesskabet har godkendt. Investeringsbanken har behandlet projektet på baggrund af dets sædvanlige kriterier, i følge hvilke der lægges særlig vægt på den økonomiske interesse for det pågældende land. Kommissionen har afgivet en positiv udtalelse om dette projekt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 144/77

af Willy Dondelinger

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(20. april 1977)

Om: Beskyttelse af sælunger

Som svar på min forespørgsel nr. 129/76 ⁽¹⁾ oplyste Kommissionen, at den ville henvende sig til den canadiske regering vedrørende drab på sælunger. Dette har gentaget sig i år og har rejst flere og flere protester. Repræsentanternes Hus i De forenede Staters kongres har i øvrigt netop vedtaget en resolution, hvori man opfordrer præsident Carter til at henvende sig til den canadiske premierminister, Trudeau.

⁽¹⁾ EFT nr. C 167 af 21. 7. 1976, s. 16.

1. Har Kommissionen faktisk henvendt sig til den canadiske regering og i bekræftende fald under hvilken form?
2. Vil Kommissionen mene, at der eventuelt er grundlag for at foreslå Rådet et direktiv med det formål at forbyde anvendelsen af skind fra sælunger til fabrikation af pelsværk og »après-ski« fodtøj i Det europæiske Fællesskab?
3. Mener Kommissionen ikke, at den på Fællesskabets vegne i et kompetent internationalt forum burde foreslå en ændring af Washington-konventionen om den internationale handel med vilde dyr og planter, der er truet med udryddelse, med henblik på at medtage sælunger heri?

Svar*(6. juni 1977)*

1. Nej.
2. Nej. Eftersom sæler ikke er blandt de dyrearter, der er truet med udryddelse, har Kommissionen ikke for øjeblikket til hensigt at foreslå et forbud mod at anvende skind fra sælunger i Fællesskabet.
3. Af ovennævnte årsager er denne dyreart ikke beskyttet af Washington-konventionen.

Kommissionen skal henlede det ærede medlems opmærksomhed på at den har fået Rådets bemyndigelse til at forhandle om Fællesskabets tiltræden til denne konvention.

Kommissionen mener ikke, det er hensigtsmæssigt for øjeblikket at foreslå en ændring til en konvention, som Fællesskabet som sådant endnu ikke er part i.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 145/77**af Edele Kruchow****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(20. april 1977)*

Om: Ammunition til jagt

Vil Kommissionen oplyse, hvorvidt man er rede til at gennemføre et forbud mod anvendelse af blyhagl, der anvendes til jagt, eller til på anden vis at forhindre miljøskader som følge af anvendelse af blyhagl?

Svar*(25. maj 1977)*

Kommissionens direktivforslag om fredning af fugle, der blev forelagt Rådet den 20. december 1976 ⁽¹⁾, indeholder ikke bestemmelser om at forbyde anvendelsen af blyhagl til jagt.

⁽¹⁾ EFT nr. C 24 af 1. 2. 1977, s. 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 146/77**af Edele Kruchow****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(20. april 1977)*

Om: Luftforurening

Hvilke fremskridt er der gjort med henblik på kortlægning af langvejstransporten af svævestøv og andre forurenende stoffer i atomsfæren?

Svar*(3. juni 1977)*

Kommissionen er ikke igang med at foretage en kortlægning af langvejstransporten af svævestøv og andre forurenende stoffer i atmosfæren.

Kommissionen tilser gennemførelsen af Rådets beslutning 75/441/EØF ⁽¹⁾ af 24. juni 1975 om indførelse af en fælles procedure for udveksling af information mellem overvågnings- og kontrolnet med hensyn til data om luftforurening forårsaget af svovlforbindelser og svævestøv.

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 32.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 147/77**af Donald Creed****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(22. april 1977)*

Om: Indførsel af levende får

I forbindelse med Kommissionens beslutning af 10. marts 1977 ⁽¹⁾ om bemyndigelse til Den franske Republik til at anvende beskyttelsesforanstaltninger for indførsler af får, levende, og for fårekød med oprindelse i tredjelande og i fri omsætning i de andre medlemsstater bedes den oplyse følgende:

1. Har den anmodet den franske regering om at sørge for overholdelse af de i Fællesskabet anvendte oprindelsesregler for levende får og fårekød med oprindelse i medlemsstaterne?
2. Mener den at kunne sige, at den franske regering altid tidligere har overholdt oprindelsesreglerne for disse varer, navnlig ved indførsel til Frankrig af fårekød med oprindelse i Irland?

⁽¹⁾ EFT nr. L 74 af 22. 3. 1977, s. 21.

Svar*(13. maj 1977)*

1. I forbindelse med meddelelsen til den franske regering om den af det ærede medlem nævnte beslutning af 10. marts 1977 krævede Kommissionen, at de franske myndigheder ved anvendelsen af denne beslutning skulle overholde reglerne om oprindelse som fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 964/71 af 10. maj 1971 ⁽¹⁾.

2. I forbindelse med de gældende franske bestemmelser betragter Frankrig kun får, der er født, opdrættet og slaget i en medlemsstat, som havende oprindelse i dette land.

⁽¹⁾ EFT nr. L 104 af 11. 5. 1971, s. 12.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 148/77

af Charles B. McDonald

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(26. april 1977)

Om: Reklame for alkoholiske drikkevarer

Er Kommissionen bekendt med,

1. at reklamer for alkoholiske drikkevarer i gruppe 5 i den franske reklameordning fra og med 1. januar 1977 ikke længere er tilladt på de fransksprogede radiostationer Radio-Télé-Luxembourg, Europe No. 1, Sud Radio, Radio Monte-Carlo og Radio Andorre;
2. at der ikke er noget reklameforbud for alkoholiske drikkevarer i gruppe 1, 2 og 4, medens der gælder særlige regler for drikkevarer i gruppe 3;
3. at dette reklameforbud skyldes en »aftale« mellem disse stationer og den franske regering.

I betragtning af dette bedes Kommissionen opgive, hvilke skridt den agter at tage for at imødegå de diskriminatoriske virkninger af dette reklameforbud.

Svar

(3. juni 1977)

Kommissionen er informeret om de kendsgerninger, som det ærede medlem nævner, og er klar over de diskriminatoriske virkninger af den aftale, der er indgået mellem den franske regering og visse fransksprogede radiostationer.

Denne aftale har til formål at udvide anvendelsen af bestemmelserne om reklame for alkoholiske drikkevarer til at gælde disse stationer; men, som det også anførtes i svarene på de skriftlige forespørgsler nr. 123/76 og 860/76 fra Pierre-Bernard Cousté⁽¹⁾, har Kommissionen — ud fra den betragtning at disse bestemmelser er i modstrid med artikel 30 i traktaten — indledt overtrædelsesproceduren for at få de franske myndigheder til at ændre dem, hvilket vil medføre en ændring af den af det ærede medlem nævnte aftale.

(¹) EFT nr. C 203 af 30. 8. 1976, s. 2, og EFT nr. C 84 af 4. 4. 1977, s. 25.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 152/77

af Norbert Hougardy

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(22. april 1977)

Om: En europæisk fond

Ved Det europæiske Råds samling i Rom for nylig anmodede dette Kommissionen om at tage oprettelsen af en europæisk fond op til overvejelse.

Vil Kommissionen allerede nu kunne antyde, hvordan den tænker sig at udforme et sådant initiativ, der vil være af stor interesse? Som Leo Tindemans jo har fremhævet

i sin rapport om den europæiske union, skulle en sådan fond have til formål »at fremme alt det, som kan medvirke til en bedre forståelse mellem vore folk«, og det vil derved fremgå mere tydeligt, »at skabelsen af unionen kan og skal være alles sag«.

Hvilke finansieringskilder kan komme i betragtning?

Hvornår vil Kommissionen være i stand til at fremlægge resultaterne af disse overvejelser?

Svar

(6. maj 1977)

Kommissionen har taget de nødvendige skridt til at indlede en undersøgelse af arten og rækkevidden af arbejdet i en sådan fond samt af dennes organisation og finansiering, således som det blev pålagt Kommissionen af Det europæiske Råd af 25. og 26. marts 1977. Undersøgelsen gennemføres med bistand fra eksperter udefra. På baggrund af resultaterne fra denne undersøgelse vil Kommissionen overveje at forelægge et forslag for Rådet i årets løb.

Måden, hvorpå en sådan fond kan finansieres, er et af de emner som Kommissionen vil undersøge. Finansieringen kan i vidt omfang ske gennem private midler med et passende bidrag fra Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 153/77

af Hendrik Waltmans

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. april 1977)

Om: Opbevaring af atomaffald

1. Er det rigtigt, at den nederlandske regering har ansøgt Kommissionen om støtte til forskning i forbindelse med et program for underjordisk opbevaring af affald, og vil den i bekræftende fald offentliggøre denne ansøgning og den ledsagende redegørelse?
2. Har man overvejet at tilrettelægge dette forskningsprogram på fællesskabsplan, og var det en af grundene til, at der blev indgivet en ansøgning om støtte til Kommissionen?
3. Betyder det forhold, at den nederlandske regerings ansøgning er taget op til behandling, at oplagring af atomaffald i saltminer stadig må anses for en usikker mulighed?
4. Hvis svaret på spørgsmål 3 er benægtende, må man så ikke frygte, at nationale regeringer, som vil lægge denne undersøgelse over i Fællesskabets hænder, gør det ud fra den illusion, at oplagringen på denne måde bliver acceptabel for befolkning og administration?

Svar

(23. juni 1977)

1. Kommissionens femårige program for indirekte aktioner med hensyn til forvaltning og oplagring af radioaktivt affald blev vedtaget af Rådet den 26. juni 1975 ⁽¹⁾ og var genstand for en positiv resolution fra

Europa-Parlamentets side den 9. april 1975 ⁽²⁾ og er koncentreret om undersøgelser og forskning af mulighederne for bortskaffelse af radioaktivt affald i geologiske formationer. Fra december 1975 har der

⁽¹⁾ EFT nr. L 178 af 9. 7. 1975, s. 28.

⁽²⁾ EFT nr. C 95 af 28. 4. 1975, s. 30.

været kontakter mellem Stichting Energionderzoek Centrum Nederland (ECN) og Kommissionen med henblik på at undersøge mulighederne for deltagelse i Fællesskabets program. Der foregår i øjeblikket kontraktforhandlinger mellem Kommissionen og ECN med henblik på udarbejdelse af reglerne for et sådant samarbejde. Resultaterne af denne forskningsaktion vil blive undergivet reglerne om udbredelse af viden som fastsat i kapitel II i Eurotom-traktaten.

2. Ifølge sagens natur kan arbejdet på stedet med hensyn til bortskaffelse i geologiske formationer kun udføres i medlemsstaterne og under deres ansvar. Det nederlandske forskningsprogram indeholder bestemmelser om undersøgelse af mulighederne for oplagring af radioaktivt affald i saltminer og kompletterer lignende, løbende programmer i andre medlemsstater. Indpasningen i Fællesskabets program vil formentlig være gunstig for udvekslingen af erfaringen og føre til undgåelse af unyttig overlappning mellem de forskellige lande, idet Kommissionens finansielle bidrag til dette program vil betyde en fremskyndelse deraf og en støtte dertil.

3. Bortskaffelsen af højaktivt radioaktivt affald og alpha-affald i egnede geologiske formationer betragtes i øjeblikket enstemmigt af eksperterne som den

mest lovende løsning til isolering på langt sigt af dette affald.

Visse arter af geologiske lag vil meget vel kunne opfylde de nødvendige betingelser for indretning af sådanne oplagringsmuligheder; man kan nævne saltformationer, lerformationer og kristallinske klipper. Det er dog ikke desto mindre et faktum, at med den nuværende viden er det ikke muligt at fastslå hvilke formationstyper, der vil være bedst egnede til bortskaffelse af dette affald. Det er et af formålene med Fællesskabets program at undersøge, hvilke betingelser, det konkrete tilfælde må opfylde for, at affaldet kan oplagres på stedet. Det må bemærkes, at på det eksperimentelle stade, og før der træffes nogen beslutning om definitiv bortskaffelse, vil affaldet kunne genanvendes.

4. Kommissionen mener, at deltagelse i Fællesskabets program ikke er udtryk for de nationale regerings frafald af deres ansvar. En sådan deltagelse vil tværtimod føre til fælles adgang til viden og til energiformerne og vil således kun kunne bidrage effektivt til en endelig løsning på problemet med radioaktivt affald, således som det er opstået på europæiske plan.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 158/77

af Robert Thomas Ellis

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(22. april 1977)

Om: Liste over atomkraftværker i Fællesskabet

Vil Kommissionen offentliggøre en liste over alle atomkraftværker, som er i drift, under opførelse og planlagt i Fællesskabets forskellige medlemsstater, i henhold til type (letvandsreaktor, højtemperaturreaktor osv.) og kapacitet?

Svar

(13. juni 1977)

Under iagttagelse af de i Euratom-traktatens artikel 44 fastsatte begrænsninger, er Kommissionen rede til at offentliggøre en liste med de oplysninger, det ærede medlem nævner, så snart den har kontrolleret rigtigheden af alle de oplysninger, den ligger inde med i denne henseende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 163/77
af Lucien Martens
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(27. april 1977)

Om: Levering af hvede som fødevarerhjælp

Jeg ville være Kommissionen taknemlig for et svar på nedenstående spørgsmål:

1. Hvor stort et bidrag har EF ydet i 1976 i form af leverancer af hvede og/eller hvedemel?
2. Fra hvilke lande stammede leverancerne med angivelse af de tilsvarende mængder?
3. Under hvilke forudsætninger kan der leveres mel i stedet for hvede?

Svar
(22. juni 1977)

1 og 2. I 1976 skete følgende leveringer af mel til fødevarerhjælp (EØF):

(i tons)

Program	Modtagerland eller modtagerorgan	Mængde	Medlemsstat, hvor licitationen blev opslået	Melets oprindelsesland
1973/1974	IRKK	1 400	Belgien	Belgien
	I alt 1973/1974	1 400		
1974/1975	Afghanistan	2 500	Frankrig	Frankrig
1974/1975	Benin	2 500	Belgien	Belgien
1974/1975	Malta	2 000	Belgien	Belgien
1974/1975	Honduras	3 500	Forbundsrepublikken Tyskland	Forbundsrepublikken Tyskland
1974/1975	Peru	7 500	Belgien	Belgien
1974/1975	Kap Verde	1 000	Frankrig	Frankrig
1974/1975	Mauretanien	7 500	Frankrig	Frankrig
1974/1975	Libanon	2 589	Belgien	Belgien
1974/1975	Somalia	2 000	Italien	Italien
1974/1975	Rwanda	2 500	Belgien	Belgien
1974/1975	Verdensfødevarerprogrammet	6 265	Belgien	Belgien
	I alt 1974/1975	39 854		
1975/1976	Egypten	24 000	Forbundsrepublikken Tyskland	Forbundsrepublikken Tyskland
1975/1976	Benin	1 000	Belgien	Belgien
1975/1976	Sudan	7 000	Forbundsrepublikken Tyskland	Forbundsrepublikken Tyskland
1975/1976	Peru	2 500	Belgien	Belgien
1975/1976	Somali	15 000	Italien	Italien
1975/1976	Yemen	6 000	Forbundsrepublikken Tyskland	Forbundsrepublikken Tyskland
1975/1976	Zambia	1 500	Belgien	Belgien
1975/1976	UNHCR (Cypern)	4 411	Belgien	Belgien
	I alt 1975/1976	61 411		

3. I henhold til konventionen om fødevarehjælp af 1971 og dens forretningsorden kan korn, der ydes som fødevarehjælp, leveres i form af følgeprodukter. Når bidraget leveres i sidstnævnte form, konteres den pligtige mængde i henhold til hvert afsnit af konventionen efter den omregningssats, der anvendes ved transaktionen. Hvad angår hvedemel, bruger Fællesskabet normalt omregningssatsen 100 vægtenheder af hvedemel til 151 vægtenheder blød hvede i henhold til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 162/67 af 23. juni 1967 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. 128 af 27. 6. 1967, s. 2574/67.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 164/77

af Lucien Martens

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. april 1977)

Om: Sukker fra AVS-landene

Kommissionen bedes besvare nedenstående spørgsmål:

1. Hvor store mængder sukker er der indført i henhold til Lomé-konventionen i perioden 1. august 1975 — 31. juli 1976?
2. Hvorledes var denne indførsel fordelt på medlemsstaterne?
3. Hvad var gennemsnitsprisen franco indførselshavn?
4. Hvad androg raffineringssomkostningerne pr. ton?
5. Hvor meget ville det på grundlag af de i øjeblikket gældende eksportrestitutioner koste at udføre et kvantum til tredjelande svarende til det indførte?

Svar

(20. juni 1977)

1. 1 250 602 tons udtrykt i hvidt sukker. 2. Frankrig 2 043 tons
Forbundsrepublikken Tyskland 198 tons
Irland 47 477 tons
Nederlandene 200 tons
Det forenede Kongerige 200 684 tons 3. Da alt AVS-sukker importeres under private handelsarrangementer, ligger Kommissionen ikke inde med de fornødne oplysninger til at kunne beregne gennemsnitsprisen for dette sukker. | <ol style="list-style-type: none"> 4. Raffineringsomkostningerne veksler betydeligt alt efter de processer, der indgår heri, og det er ikke muligt at opstille repræsentative tal.

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 228/76 fra Willem Schuijt ⁽¹⁾. 5. Omkring 210 millioner RE med de nu gældende eksportrestitutioner. |
|--|--|

⁽¹⁾ EFT nr. C 244 af 18. 10. 1976, s. 13.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 166/77

af Jens Maigaard

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(28. april 1977)

Om: Ændringer i traktaten

Hvad er forklaringen på, at Rådet ved flere lejligheder under gennemførelsen af traktatændringer har fraveget den normale procedure efter EØF-traktatens artikel 236 (jfr. for eksempel anvendelsen af artikel 235 i forbindelse med vedtagelsen af en forordning (EØF) 1172/76 af 17/5 1976 om ændring af systemet for beregning af bidrag fra medlemsstaterne til EF's budget)?

Svar

(15. juni 1977)

Rådet har altid overholdt de procedurer, der er fastsat i traktaterne, når der er foretaget ændringer i disse.

For så vidt angår den af det ærede parlamentsmedlem nævnte forordning (EØF) 1172/76, drejede det sig ikke om en ændring af metoden til beregning af bidrag fra medlemsstaterne til budgettet, men om som et led i anvendelsen af traktaterne at indføre en finansieringsordning, »som indebærer ydelse af et tilskud over Fællesskabernes budget til medlemsstater, som befinder sig i en vanskelig økonomisk situation, og som bærer en uforholdsmæssig stor byrde ved finansieringen af nævnte budget« (1). Da der i traktaten ikke er fastsat speciel bemyndigelse til at indføre en sådan ordning, blev det vedtaget med henblik herpå at anvende artikel 235 i traktaten om oprettelsen af EØF.

(1) EFT nr. L 131 af 30. 5. 1976, s. 7.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 171/77

af Jens Maigaard

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(28. april 1977)

Om: Rækkevidden af EØF-traktatens artikel 235

Mener Rådet, at EØF-traktatens artikel 235 vil kunne bidrage til at virkeliggøre Den økonomiske og monetære Union, eller Den europæiske Union?

Svar

(15. juni 1977)

1. Artikel 235 i traktaten om oprettelse af EØF har dannet grundlaget for realiseringen af væsentlige projekter, som f. eks. oprettelsen af EFMS eller muligheden for optagelse af fællesskabslån, og den vil kunne tjene som grundlag for gennemførelsen af nye projekter med henblik på indførelse af Den økonomiske og monetære Union,

såfremt de i denne artikel fastsatte betingelser for dens anvendelse er opfyldt. Dette udelukker ikke, at Rådet i givet fald kan erkende nødvendigheden af at anvende enten andre bestemmelser indeholdt i traktaten eller dennes artikel 236.

2. Rådet har ikke skullet tage stilling til, om artikel 235 i traktaten om oprettelse af EØF eventuelt skal anvendes som grundlag for virkeliggørelsen af Den europæiske Union.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 175/77

af Jens Maigaard

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. april 1977)

Om: EF's kompetence på miljøbeskyttelsesområdet

1. I hvilken udstrækning er EF's kompetence — frem for den enkelte medlemsstats — blevet udvidet på miljøbeskyttelsesområdet siden 1/1-1973?
2. Hvilke typer retsakter har herunder været anvendt?
3. Hvilken juridisk hjemmel har i de forskellige tilfælde ligget til grund?

Svar

(13. juni 1977)

1. Kommissionen har allerede i svar på skriftlig forespørgsel nr. 60/73 fra Hans Edgar Jahn⁽¹⁾ påpeget, at signatarmagterne til EØF-traktaten blandt de andre i præambelen nævnte mål har sat sig de mål »at forbedre deres folks levevilkår og beskæftigelsesforhold« og »at fremme udviklingen af deres økonomi«; og endvidere at stats- og regeringscheferne på mødet i Paris den 19. og 20. oktober 1972 ganske særligt understregede nødvendigheden af i højere grad at orientere Kommissionens virksomhed mod en forbedring af livskvaliteten og i denne forbindelse med en miljøbeskyttelsespolitik i Fællesskabet. Således opfordrer de i punkt 8 i slutkommunikatet fra denne konference Fællesskabets institutioner til inden den 31. juli 1973 at udarbejde et handlingsprogram med en præcis tidsplan.

De europæiske Fællesskabers handlingsprogram på miljøområdet blev godkendt ved en erklæring udsendt af Rådet og de heri forsamlede repræsentanter for medlemsstaternes regeringer den 22. november 1973.

Endvidere har Rådet og repræsentanter for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet den 17. maj 1977 vedtaget resolutionen om videreførelse og virkeliggørelse af en politik og et handlingsprogram for De europæiske Fællesskaber på miljøområdet.

I medfør af dette handlingsprogram har Rådet vedtaget en række retsakter bl.a. om vandkvalitet, om bortskaffelse af affald og om forhindring af forurening af og gener fra luften.

2. Hidtil har Rådet på miljøområdet vedtaget bindende retsakter i form af forordninger, direktiver og beslutninger.

3. Det retlige grundlag for de forskellige af Rådet vedtagne akter er artiklerne 100 og/eller 235 i EØF-traktaten. Dog kan det tænkes, at Rådet vedtager akter med virkning for miljøet på grundlag af andre bestemmelser i traktaten, således som det var tilfældet med direktivet om landbrug i bjergegne, der hviler på EØF-traktatens artikel 43.

⁽¹⁾ EFT nr. C 89 af 25. 10. 1973, s. 5.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 177/77

af Niels Anker Kofoed

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. april 1977)

Om: Markedet for oksekød

Rådet for De europæiske Fællesskaber traf i 1976 afgørelse om overførsel af 40 000 tons frossent oksekød fra interventionslagrene i Fællesskabet til levering i Italien (se forordningerne (EØF) nr. 2453/76 ⁽¹⁾ og (EØF) nr. 2697/76 ⁽²⁾). Disse leveringer af oksekød blev foretaget til interventionspriser og tilsyneladende med det dobbelte formål at styrke den italienske betalingsbalance og fjerne en del af det betydelige overskud af oplagret oksekød. Under disse omstændigheder anmodes Kommissionen om at besvare følgende spørgsmål:

1. Mener Kommissionen ikke, at et sådant salg er til skade for både de italienske oksekødproducenter og oksekødproducenterne i de andre af Det europæiske økonomiske Fællesskabs medlemsstater, der er ude for en meget stærk konkurrence?
2. Mener Kommissionen ikke, at indførsel af frossent oksekød det italienske marked medfører en risiko

⁽¹⁾ EFT nr. L 279 af 9. 10. 1976, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. L 304 af 6. 11. 1976, s. 19, og EFT nr. L 318 af 18. 11. 1976, s. 20.

for salgsudsigterne på lang sigt for oksekød på det italienske marked?

3. Hvordan påtænker Kommissionen at vurdere konsekvenserne med hensyn til import af frossent oksekød fra tredjelande?
4. Mener Kommissionen, at sådanne foranstaltninger på længere sigt kan bidrage til genoprettelse af markedsbalancen for oksekød i Fællesskabet?
5. Indser Kommissionen, at det ville være mindre kostbart for Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget (EUGFL) og i øvrigt mere formålstjenligt at indføre en kontingenteringsordning, hvorved det tillades Italien at importere en vis mængde ikke-frossent oksekød til interventionspriser, og med bestemmelse om, at EUGFL betaler prisforskellen til de eksporterende lande, at der pålægges indførselen til Italien en udligningsafgift for ikke at skade de italienske producenter, og at provenuet af denne afgift overdrages til de italienske kvægavlere, der befinder sig i en vanskelig situation, med henblik på at støtte den nationale produktion?

Svar

(6. juni 1977)

1., 2. og 4. Salget af oksekød, der er overført til Italien fra andre medlemsstater, vil ikke være til skade for producenterne hverken på kort eller lang sigt.

Salgspriserne for det frosne oksekød fra interventionsorganerne til slagterne blev lagt fast på samme niveau, som det der gælder for normalt salg af frossent interventionskød.

Da dette oksekød vil blive solgt direkte gennem detaillerede med kontrollerede maksimumssalgspriser, kan det fremkalde et generelt større forbrug af alle typer oksekød, hvilket eventuelt vil fortsætte efter afslutningen af det særlige salg af frosset oksekød og på lang sigt være til gavn for producenterne.

3. Det er for tidligt at forsøge at vurdere importen af frosset oksekød fra tredjelande. Kommissionen vil løbende holde øje med sagen.

Man kan imidlertid antage, at en del af det solgte frosne oksekød vil erstatte frossent slagteropskåret oksekød, der importeres under normale vilkår, og dermed blive til væsentlig gavn for den italienske betalingsbalance.

Traditionelt har en stor procentdel af importerne af frossent oksekød til Italien fra tredjelande udelukkende været til brug for forarbejdningsindustrien. Dette særlige salg af frossent oksekød er af slagterikvalitet, som ikke er den type og kvalitet, der normalt kræves af forarbejdningsindustrien.

5. Kommissionen kan ikke give det ærede medlem ret, tværtimod vil al import af oksekød fra tredjelande under de nuværende markedsvilkår indebære risiko for at forøge mængderne i interventionslagrene og dermed forværre situationen i Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 178/77
af Norbert Hougardy
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(28. april 1977)

Om: Nedbringning af energiforbruget i husholdninger

Kommissionen er sikkert klar over, at forbruget af forskellige arter af energi til husholdningsformål i Italien de seneste fem måneder er gået ned med 11 %, eftersom det er faldet fra 21 300 000 tons til mindre end 20 000 000 tons.

Mener Kommissionen, at årsagen kan være klimaforhold og forhøjelse af priserne eller kampagnen til nedbringning af forbruget?

Kan Kommissionen opgive tallene for nedgang i de andre lande?

Hvordan stemmer disse tal overens med den model, der er fastsat til dette formål i planen for 1976/1985 vedrørende begrænsning af energiforbruget?

Mener Kommissionen, at denne plan fortsat er holdbar, forudsat at de nødvendige tilpasninger foretages?

I bekræftende fald, hvorledes påtænker Kommissionen at stille Rådet over for dets ansvar?

Svar

(15. juni 1977)

De oplysninger, Kommissionen ligger inde med vedrørende nedbringelse af energiforbruget i husholdningssektoren i de seneste måneder svarer til de tal, det ærede medlem opgiver. Det er Kommissionens opfattelse, at den besparelseskampagne inden for husholdningssektoren, som de italienske myndigheder netop har ført, har haft stor betydning for nedbringelsen.

Det er ikke muligt at opgive sammenlignelige tal for samme sektor og samme tidsrum fra de andre lande i Fællesskabet.

Det er endnu for tidligt at sige noget om, i hvilket omfang det mål for nedbringelsen af energiforbruget, der er fastsat for 1985, kan nås. Kommissionen har gentagne gange siden Rådet i 1975 vedtog målene for

energipolitikken for 1985 understreget, hvor stor vægt den lægger på nødvendigheden af at begrænse Fællesskabets afhængighed af energi.

I denne forbindelse har Kommissionen netop forelagt Rådet 2. række af henstillinger vedrørende konkrete aktioner i forbindelse med sit handlingsprogram for Fællesskabet vedrørende rationel udnyttelse af energi.

Endvidere har Rådet den 23. marts i år godkendt Kommissionens forslag om at højtstående tjenestemænd beskæftiget med energibesparelse i medlemsstaterne regelmæssigt mødes for at undersøge situationen og for at give nye impulser til bestræbelserne på at spare på energi. Det første af disse møder finder sted den 4. juli i år.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 181/77 ⁽¹⁾
af Jean Durieux
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(28. april 1977)

Om: Rettigheder for Fællesskabets borgere

Mener Rådet ikke, at behandlingen af spørgsmålet om tildeling af særlige rettigheder til Fællesskabets borgere, sådan som den foregår i øjeblikket, kun er en halv foran-

⁽¹⁾ Udenrigsministrene for De europæiske Fællesskabers ni medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde mener ikke at måtte svare på den identiske forespørgsel (nr. 180/77), idet den anses for udelukkende at høre under Rådets kompetence.

staltning, når man i henhold til den nylige fælleserklæring fra de tre institutioner burde stille mod at anerkende og sikre virkelige europæiske grundlæggende rettigheder?

Svar

(27. juni 1977)

Der må sondres mellem spørgsmålet om grundlæggende rettigheder og spørgsmålet om særlige rettigheder.

De tre institutioners fælleserklæring og de grundlæggende rettigheder vidner om den betydning, som de tillægger sikringen af disse rettigheder under udøvelsen af deres beføjelser.

Spørgsmålet om eventuelt at tillægge borgere i Fællesskabets medlemsstater særlige rettigheder skal ses i et andet perspektiv. Der tages herved navnlig sigte på at fremme en bedre integrering af disse borgere i værtssamfundet og at give dem en fortrinsstilling fremfor statsborgere fra tredjelande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 186/77

af John Evans

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. maj 1977)

Om: Regionaludviklingsprogrammer

Bilaget til rammen for regionaludviklingsprogrammer ⁽¹⁾ indeholdt en tidsplan for regionaludviklingsprogrammerne og deres hyppighed.

Er dette stadig et udtryk for situationen i dag?

Forventer Kommissionen stadig at have modtaget alle regionaludviklingsprogrammer inden udgangen af 1977 som krævet i artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 724/75 ⁽²⁾?

Følger alle de hidtil modtagne programmer de specifikationer, som er opstillet i Rådets afgørelse, offentliggjort i EFT nr. C 69 af 1976?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe i de tilfælde, hvor programmet ikke opfylder specifikationerne?

Hvilke regeringer har offentliggjort detaljer i det program, de har forelagt Kommissionen?

Agter Kommissionen at offentliggøre alle programmer i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*?

⁽¹⁾ EFT nr. C 69 af 24. 3. 1976, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 21. 3. 1975, s. 1, og EFT nr. L 110 af 30. 4. 1975, s. 44.

Svar

(10. juni 1977)

I medfør af artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 724/75 af 18. marts 1975 om oprettelse af en europæisk fond for regionaludvikling har Kommissionen modtaget regionaludviklingsprogrammerne

fra Det forenede Kongerige den 8. februar 1977), fra Danmark (for Grønland, den 16. februar 1977), 19 af de 22 programmer fra Forbundsrepublikken Tyskland (den 8. november 1976 og 21. april 1977) og udviklingsprogrammerne fra Frankrig (den 17. maj

1977). Kommissionen regner med at have alle udviklingsprogrammerne i hænde fra de områder, der omhandles i artikel 3 i nævnte forordning, og hvortil fonden kan yde støtte, før udgangen af 1977.

I vidt omfang opfylder de indkomne programmer specifikationerne i det vejledende skema for regionaludviklingsprogrammerne, som vedtaget af udvalget for regionalpolitik på mødet den 6. og 7. oktober 1975.

Kommissionen har ladet de pågældende medlemsstater vide, hvilke afsnit i de programmer, den har

modtaget, der efter dens opfattelse bør udbygges eller udvikles nærmere, for at navnlig prioriteringer kan fastlægges for intervention med Fællesskabets økonomiske midler. Det skal dog bemærkes, at det nye instrument som programmerne udgør, skal tilpasses i tidens løb.

Regeringerne for Det forenede Kongerige og Danmark har offentliggjort det program, de har forelagt Kommissionen, førstnævnte land i forkortet udgave.

Kommissionen på sin side agter også at offentliggøre programmerne, om ikke andet så i form af resumeer, men ikke nødvendigvis i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 189/77

af Hans-Joachim Hoffmann

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. maj 1977)

Om: Kommissionens fremtidige forhold til de lokale og regionale institutioner

1. Er Kommissionen af den opfattelse, at en virkelig regionalpolitik for Fællesskabet kan udarbejdes alene på grundlag af forbindelserne mellem medlemsstaterne og Kommissionen?
2. Anser Kommissionen fremover en udvidelse og uddybning af sine direkte forbindelser med de lokale og regionale organer inden for rammerne af Fællesskabets regionalpolitik for hensigtsmæssig?
3. Hvilke konkrete skridt er der i bekræftende fald planlagt fra Kommissionens side med henblik på at udvide og uddybe disse direkte forbindelser?

Svar

(17. juni 1977)

1. Kommissionen deler det ønske, som talrige gange er kommet til udtryk i Europa-Parlamentet, og senest i dets beslutning af 21. april 1977 vedrørende visse aspekter af Fællesskabets regionalpolitik som skal udvikles for fremtiden, nemlig at implicerede regioner og deres repræsentanter skal medvirke ved affattelsen af Fællesskabets regionalpolitik; de deltager allerede nu i gennemførelsen af den, nemlig i forbindelse med investeringsprojekter. Det ærede medlem må imidlertid være klar over, at i henhold til traktaterne er det medlemsstaterne, der er Kommissionens forhandlingspartnere.

2. og 3. Som Kommissionen allerede har haft lejlighed til at forklare i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 665/76 fra John Evans ⁽¹⁾ har det medlem

af Kommissionen, der har regionalpolitik som forretningsområde, generaldirektøren for regionalpolitik og tjenestegrenene under ham dels haft kontakt med de europæiske organisationer for lokale og regionale myndigheder og dels mange uformelle møder med et stort antal individuelle lokale og regionale myndigheder. Kommissionsmedlemmet for regionalpolitik, som i 1977 har haft 2 møder med lederne af de pågældende organisationer, har haft lejlighed til at delagtiggøre dem i sine planer om at intensivere disse uformelle kontakter. I artikel 5 i Rådets afgørelse af 18. marts 1975 om nedsættelse af et udvalg for regionalpolitik ⁽²⁾ fastsættes udtrykkelig muligheden for, at interesserede regionale kredse kan tilknyttes udarbejdelsen af Fællesskabets regionalpolitik, som anført i pkt. 1 ovenfor.

⁽¹⁾ EFT nr. C 27 af 3. 2. 1977, s. 29.

⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 21. 3. 1975, s. 48.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 195/77

af Lucien Martens

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(9. maj 1977)

Om: Intervention for brød- og foderkorn i 1973 og 1976

Kommissionen anmodes om at besvare nedenstående spørgsmål:

1. Hvor store mængder brød - og foderkorn blev der i 1973 og 1976 indleveret til de enkelte interventionskontorer i medlemsstaterne?
2. Til hvilke beløb blev disse mængder opkøbt?
3. Hvor store beløb medgik til oplagringsomkostninger?
4. Hvor store var lagerbeholdningerne pr. 1. januar 1973 og 1. januar 1976, og hvilken størrelse havde de pr. 31. december 1973 og 31. december 1976?
5. Hvor store mængder blev der afsat
 - a) inden for Fællesskabet til kostpris og til nedsat pris,
 - b) uden for Fællesskabet til kostpris og til nedsat pris?
6. Hvor store forskelle var der mellem på den ene side de beløb, der udbetaltes til opkøb og oplagring, og på den anden side indtægterne ved salg, efter at man har ladet udgangs- og slutbeholdningerne indgå i beregningerne?

Svar

(13. juni 1977)

Kommissionen skal indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kunne besvare det ærede medlems forespørgsel.

Den skal så hurtigt som muligt give ham underretning om resultatet af sine efterforskninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 196/77

af Lucien Martens

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(9. maj 1977)

Om: Intervention for svinekød i 1974 og 1976

Kommissionen anmodes om at besvare nedenstående spørgsmål:

1. Hvor store mængder svinekød blev der i årene 1974 og 1976 indleveret til de enkelte interventionskontorer i medlemsstaterne?

Hvor stor en andel udgjorde programmerne for privat oplagring heraf?

2. Til hvilke beløb blev disse mængder opkøbt?
3. Hvilke beløb ydedes til oplagring og eventuelt til fremstilling af konserver?
4. Hvor store var lagerbeholdningerne pr. 1. januar 1974 og 1. januar 1976, og hvilken størrelse havde de pr. 31. december 1974 og 31. december 1976?
5. Hvor store mængder blev der afsat
 - a) inden for Fællesskabet til opkøbspris og til nedsat pris?
 - b) uden for Fællesskabet til opkøbspris og til nedsat pris?
6. Hvor store forskelle var mellem på den ene side de beløb, der udbetaltes til opkøb, oplagring og forarbejdning, og på den anden side indtægterne ved salg efter at have ladet udgangs- og slutbeholdningerne indgå i beregningerne?
7. Under hvilken instans henhører forvaltningen af lagrene, og hvori består denne forvaltningsopgave?

Svar

(20. juni 1977)

1. Interventionsperioden inden for svinekødssektoren strakte sig fra den 10. juli 1974 til 14. juni 1975 (49 uger). Interventionerne omfattede kun støtte til privatlagre og omfattede 115 000 tons, ca. 0,7 % af bruttosvinekødsproduktionen i årene 1974 og 1975.
3. Det beløb, der er betalt til privat oplagring, andrager 20,9 millioner landbrugs-RE (foreløbigt tal).
- 2., 4., 5. og 6. Da der ikke er foretaget noget offentligt opkøb, er svarene på disse spørgsmål benægtende.
7. I almindelighed er udførelsen af kontrol af denne art intervention overladt til de enkelte medlemsstaters interventionsorganer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 197/77

af Lucien Martens

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(9. maj 1977)

Om: Intervention for oksekød i 1974 og 1976

Kommissionen anmodes om at besvare nedenstående spørgsmål:

1. Hvor store mængder oksekød, kroppe og udbenet kød, blev der i årene 1974 og 1976 indleveret til interventionskontorerne i de enkelte medlemsstater?

Hvor stor en andel udgjorde programmerne for privat oplagring heraf?

2. Til hvilke beløb blev disse mængder opkøbt?

3. Hvor store beløb medgik til oplagringssomkostninger og eventuelt til omkostninger i forbindelse med konserverfremstilling?

4. Hvor store var lagerbeholdningerne pr. 1. januar 1974 og 1. januar 1976, og hvilken størrelse havde de pr. 31. december 1974 og 31. december 1976?

5. Hvor store mængder blev der afsat
- a) inden for Fællesskabet til henholdsvis den omtrentlige opkøbspris og nedsat pris?
- b) uden for Fællesskabet til henholdsvis opkøbspris og nedsat pris?
6. Hvor store forskelle var der mellem på den ene side de beløb, der udbetaltes til opkøb og oplagring, og på den anden side de beløb, der indkom ved

afsætningen, efter at man har ladet de eventuelle udgangs- og slutbeholdninger indgå i beregningerne?

7. Under hvilken instans henhører forvaltningen af lagrene, hvori består denne forvaltningsopgave, hvor stort er personalet, og hvilke kvalifikationer har det?

Er det korrekt, når det hævdes, at forvaltningen mere tager sigte på at sikre oplagringen end på at kontrollere omkostningerne i forbindelse med interventionspolitikken?

Svar

(13. juni 1977)

Kommissionen skal indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kunne besvare det ærede medlems forespørgsel.

Den skal så hurtigt som muligt give ham underretning om resultatet af sine efterforskninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 198/77

af Lucien Martens

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(9. maj 1977)

Om: Intervention for mejeriprodukter i 1973 og 1976

Kommissionen anmodes om at besvare nedenstående spørgsmål:

1. Hvor store mængder smør, skummetmælkspulver og ost, der kan lagres, blev der i årene 1973 og 1976 indleveret til interventionskontorerne i de enkelte medlemsstater?
2. Til hvilke beløb, eventuelt inkl. transportomkostninger, blev disse mængder opkøbt?
3. Hvor store beløb medgik til oplagringsomkostninger?
4. Hvor store var lagerbeholdningerne pr. 1. januar 1973 og 1. januar 1976, og hvilken størrelse havde de pr. 31. december 1973 og 31. december 1976?

5. Hvor store mængder blev der afsat

- a) inden for Fællesskabet til henholdsvis den omtrentlige opkøbspris og nedsat pris;
- b) uden for Fællesskabet til henholdsvis opkøbspris og nedsat pris?

6. Hvor store forskelle var der mellem på den ene side de beløb, der udbetaltes til opkøb, transport og oplagring, og på den anden side de beløb, der indkom ved afsætningen, eventuelt efter at man har ladet udgangs- og slutbeholdningerne indgå i beregningerne?

7. Under hvilken instans henhører forvaltningen af lagrene, hvori består denne forvaltningsfunktion, hvor stort er personalet, og hvilke kvalifikationer har det?

Er det korrekt, når det hævdes, at forvaltningen mere tager sigte på at sikre oplagringen end på at kontrollere omkostningerne i forbindelse med interventionspolitikken?

Svar

(7. juni 1977)

Kommissionen skal indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kunne besvare det ærede medlems forespørgsel.

Den skal så hurtigt som muligt give ham underretning om resultatet af sine efterforskninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 201/77

af Ralph Howell

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. maj 1977)

Om: Smørproduktion

Vil Kommissionen oplyse, hvor stor en del af EØFs bruttonationalprodukt smørproduktionen udgør?

Svar

(22. juni 1977)

Bruttonationalproduktet i markedspriser og gældende vekselkurser i Fællesskabet androg i 1975 1 017,7 mia EUR.

Smørproduktionen i samme tidsrum på grundlag af de fælles priser havde en værdi af ca. 3,4 mia EUR, hvilket svarer til en andel på 0,3 % af bruttonationalproduktet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 207/77

af Horst Seefeld

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. maj 1977)

Om: Refleksnummerplader på motorkøretøjer

Kommissionen oplyser i sin besvarelse af skriftlig forespørgsel nr. 132/75 ⁽¹⁾,

at den ikke har til hensigt at foreslå anvendelse af refleksnummerplader i hele Fællesskabet. Ordret hedder det: »I mellemtiden følger Kommissionen nøje det arbejde, der gøres på dette område.«

Da der siden da er gået cirka 2 år, bedes Kommissionen oplyse, hvilke erkendelser den er kommet til på grundlag af disse observationer.

⁽¹⁾ EFT nr. C 192 af 22. 8. 1975, s. 19.

Svar

(10. juni 1977)

Kommissionen er som følge af de til rådighed værende midler og andre presserende opgaver nødt til at koncentrere sit arbejde på transportområdet til et begrænset antal prioriterede opgaver. Det er endnu ikke blevet foreslået, at der tages noget initiativ med henblik på refleksnummerplader.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 208/77
af Winifred Margaret Ewing
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(6. maj 1977)

Om: Beretning om regionale kulturer

Hvad har Kommissionen foretaget sig med den beretning, der er udarbejdet for og indgivet til denne i september 1976 om regionale kulturer inden for Fællesskabet?

Svar

(27. juni 1977)

Den beretning, der er udarbejdet på Kommissionens initiativ og i forbindelse med dens informationsprogram, blev forelagt Kommissionen i november 1976 i en foreløbig udgave i form af et maskinskrevet dokument forsynet med en lang række bilag.

Af rent budgetmæssige grunde har Kommissionen ikke ment selv at burde afholde udgifterne ved udsendelsen af beretningen. Den gav derfor forfatteren tilladelse til frit at disponere over sit værk, for så vidt angår udsendelse deraf, således at han selv kunne vælge en forelægger.

Kommissionen vil gerne fremsende et eksemplar af beretningen, som det ærede medlem allerede kender, til de medlemmer af Parlamentet, der fremsætter ønske derom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 210/77
af Pierre-Bernard Cousté
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(10. maj 1977)

Om: Beskatning af øl og vin i De europæiske Fællesskaber

Øl og vin er de to alkoholiske drikke, der fås ved gæring, som tegner sig for det mest udbredte forbrug, og som i størst omfang kan træde i hinandens sted i De europæiske Fællesskaber.

Der består således i virkeligheden et direkte konkurrenceforhold mellem disse drikke.

Men i visse medlemsstater forvansker skattemæssige fordrejninger fuldstændig konkurrencen mellem disse drikke og medfører navnlig, at der i modstrid med

et stort antal forbrugeres interesser lægges hindringer i vejen for adgangen til markedet for vin.

Det er velkendt, at dette er tilfældet i f. eks. Det forenede Kongerige i helt urimelig grad, og det er ligeledes kendt, at den belgiske regering den 1. april 1977 har hævet momssatsen for vin fra 14 % til 25 %, samtidig med at satsen for øl bibeholdes på 14 %.

Hvilke skridt har Kommissionen taget eller agter den at tage og hvornår med henblik på at fjerne denne forskelsbehandling, der ligeledes er i modstrid med artikel 95 (stk. 2) i traktaten?

Svar

(23. juni 1977)

Kommissionen har kendskab til de forhold, det ærede medlem nævner.

Kommissionen har indledt en overtrædelsesprocedure mod Det forenede Kongerige, der er ret vidt fremskreden, vedrørende beskatningen af vin i forhold til øl, og desuden er den i færd med en nøje gennemgang af de foranstaltninger, Belgien for nylig har truffet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 216/77

af Willy Dondelinger

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(26. maj 1977)

Om: Menneskerettighederne

1. Mener Kommissionen ikke, i betragtning af den »grundlæggende betydning«, som de europæiske institutioner i deres fælles erklæring af 5. april 1977 tillagde principperne i Den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende Frihedsrettigheder, at ratificeringen af konventionen og alle dens artikler er et spørgsmål af særlig betydning, og at den følgelig straks bør opfordre Frankrig til at ratificere artikel 25, som giver ret til individuel regres ved Den europæiske Menneskerettighedsdomstol?

2. Mener Kommissionen ikke, at denne ratificering ikke blot ville betyde afskaffelse af diskrimineringen mellem europæiske statsborgere, men også ville være medvirkende til at undgå kompetencekonflikter mellem domstolen i Luxembourg og domstolen i Strasbourg? Hvad angår krænkelser af menneskerettighederne i streng betydning, ville De europæiske fællesskabers Domstol således ikke have følt sig foranlediget til at træffe en præjudiciel afgørelse, som det skete i Rutili-sagen ⁽¹⁾, navnlig fordi denne ville kunne have henvendt sig direkte til Den europæiske Menneskerettighedsdomstol.

⁽¹⁾ Sag 36/75, EFT nr. C 9 af 14. 1. 1976, s. 2.

Svar

(17. juni 1977)

Kommissionen indrømmer, at der er ulemper forbundet med, at en af medlemsstaterne ikke har ratificeret artikel 25 i Den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende Frihedsrettigheder; Kommissionen mener imidlertid, at det ikke tilkommer den at opfordre en medlemsstat til at ratificere internationale dokumenter, der ikke har nogen direkte forbindelse med De europæiske Fællesskaber.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 224/77

af Willi Müller og Hermann Spillecke

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(26. maj 1977)

Om: Sakkarin

Kommissionen kan ikke have undgået at få kendskab til de nyeste forskningsresultater vedrørende sakkarin offentliggjort i De forenede Stater.

I betragtning af de eksisterende forskelle i medlemsstaternes lovgivning — og deraf følgende tekniske handelshindringer — påhviler det normalt Kommissionen at udarbejde forslag til en harmonisering på dette område, således som den allerede har gjort det for andre tilsætningsstoffer.

1. Mener Kommissionen, at de nyligt offentliggjorte forskningsresultater er af en så foruroligende karakter, at den vil give behandlingen af dette spørgsmål en vis prioritet?
2. Er Kommissionen indstillet på hurtigt at anmode Den videnskabelige komite for Levnedsmidler om at undersøge dette tilsætningsstof?
3. Hvor påtænker Kommissionen i benægtende fald at indhente de oplysninger, som er nødvendige, for at den kan opfylde sin opgave?

Svar

(8. juni 1977)

De ærede medlemmer henvises til det svar, som Kommissionen har givet på skriftlig forespørgsel nr. 62/77 ⁽¹⁾ fra hr. Martens og nr. 70/77 ⁽²⁾ fra hr. Seefeld.

⁽¹⁾ EFT nr. C 191 af 10. 8. 1977, s. 31.

⁽²⁾ EFT nr. C 191 af 10. 8. 1977, s. 33.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 225/77

af **John Evans**

til **Kommissionen for De europæiske Fællesskaber**

(25. maj 1977)

Om: Miljøbeskyttelse

I hvilket omfang anvender Kommissionen princippet »forureneren betaler« i forbindelse med iværksættelsen af sit handlingsprogram på miljøområdet? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EFT nr. C 281 af 27. 11. 1976, s. 20.

Svar

(23. juni 1977)

Princippet om, at forureneren betaler, blev vedtaget af Fællesskaberne i forbindelse med vedtagelsen af De europæiske Fællesskabers første handlingsprogram på miljøområdet ⁽¹⁾.

Reglerne for anvendelsen af princippet blev præciseret i Rådets henstilling af 3. marts 1975 om »påligning af omkostninger og de offentlige myndigheders indgriben på miljøområdet« ⁽²⁾.

Kommissionen tager hensyn hertil ved udarbejdelsen af sine forslag til Rådet på miljøområdet og i sin politik med hensyn til støtten til fordel for miljøet.

I de europæiske Fællesskabers handlingsprogram på miljøområdet (1977 - 1981) vedtaget af Rådet den 17. maj 1977 bestemmes det, at visse aspekter ved anvendelsen af princippet om, at forureneren betaler, endnu må gøres til genstand for overvejelser. Disse aspekter vedrører bl.a. en harmonisering af de metoder, der benyttes til at få afgiftsordningerne til at virke. Således er Kommissionen i øjeblikket ved at undersøge det formålstjenlige i at forelægge Rådet forslag om opkrævning af afgifter i forbindelse med vandforurening.

⁽¹⁾ EFT nr. 112 af 20. 12. 1973, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 226/77

af John Evans

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. maj 1977)

Om: Offentliggørelse af en årlig beretning

Påtænker Kommissionen i nær fremtid at offentliggøre sin årlige beretning om forbrugerpolitikken i overensstemmelse med sit program om forbrugeroplysning og -beskyttelse?

Vil Kommissionen i benægtende fald redegøre for årsagerne til denne forsinkelse?

Svar

(22. juni 1977)

Kommissionen oplyste i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 783/76 fra Willi Müller ⁽¹⁾, at den første årsberetning om forbrugerpolitik og forbrugerbeskyttelse ville blive udsendt i løbet af første kvartal i år. Selv om ordlyden er definitivt vedtaget, er der opstået praktiske vanskeligheder bl.a. med hensyn til oversættelse og reproduktion. Følgelig regner Kommissionen med at udsende beretningen umiddelbart efter sommerferien.

⁽¹⁾ EFT nr. C 70 af 21. 3. 1977, s. 17.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 228/77

af Horst Seefeld

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. maj 1977)

Om: Fællesskabets forbindelser med Sverige

På hvilken måde har Fællesskabets beredvillighed til at samarbejde med de andre markedsøkonomisk orienterede europæiske stater, som Forbundsrepublikken Tysklands udenrigsminister har givet udtryk for, hidtil indvirket på Fællesskabets forbindelser med Sverige?

Hvilke hensigter har man for fremtiden?

Svar

(22. juni 1977)

1. Nøjagtig som det er tilfældet med de øvrige EFTA-stater, indgik Fællesskabet i 1973 en frihandelsaftale med Sverige. Med virkning fra 1. juli 1977 vil de sidste toldskranker for de fleste industriprodukter bortfalde i handelssamkvemet med Sverige. Således vil der i Vesteuropa praktisk taget opstå et fælles handelsområde med over 300 millioner

mennesker. Herved betones Fællesskabets vilje til samarbejde med Sverige og de øvrige EFTA-stater på en måde, som ikke behøver yderligere eftertryk. Fællesskabet er desuden parat til at foretage en nøjere prøvelse af de opfordringer til en forbedring og en udbygning af forbindelserne, der blev fremsat på EFTA-topmødet i Wien.

2. For så vidt angår fremtiden for forholdet EØF-Sverige, har udenrigsminister Genscher selv erindret om, »at et stabilt og økonomisk stærkt EØF er en forudsætning for en gunstig økonomisk udvikling i hele Europa og er således også af betydning for Sverige«.

I øvrigt har samarbejdet mellem EØF og Sverige givet sig udtryk i en udveksling af oplysninger på miljøbe-

skyttelsesområdet samt inden for COST og Euratom-forskningen om thermonuklear fusion.

Det seneste EFTA-topmøde den 13. maj 1977 i Wien vil betyde en yderligere anledning til at fortsætte og udbygge EØF-Sverige samarbejdet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 229/77

af Ralph Howell

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. maj 1977)

Om: Skriftlige forespørgsler

Hvor lang tid bruger Kommissionen gennemsnitligt på at besvare skriftlige forespørgsler?

Svar

(10. juni 1977)

Kommissionen har i gennemsnit været 43 dage om at svare på de forespørgsler, den har modtaget i de første tre måneder af 1977.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 238/77

af Willy Dondelinger

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. juni 1977)

Om: Fornærmelse af medlemmerne af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

I tilslutning til sin kampagne mod de europæiske institutioner og deres medlemmer har Michel Debré den 6. april 1977 i åbent møde i den franske nationalforsamling i nærværelse af premierminister Raymond Barre betegnet medlemmerne af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber som »dovne« og »betydningsløse«.

Påtænker Kommissionen, selv om man ikke bør lægge for meget vægt på disse ytringer, at indgive en formel protest til formanden for den franske nationalforsamling?

Svar

(15. juni 1977)

Kommissionen minder Det ærede Medlem om, at det ikke er sædvane at tage stilling til offentlige erklæringer fra Fællesskabets politikere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 266/77

af Kai Nyborg

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(9. juni 1977)

Om: Ansættelse af danske tolke ved EF

Hvad agter Kommissionen at gøre for at ændre den kedelige situation, der er opstået omkring den danske tolketjeneste inden for Fællesskabets institutioner, hvor man gennem brug af uheldige procedureregler undlader at genansætte dygtige danske tolke på et tidspunkt, hvor man har stor mangel på sådanne, hvilket understreges af, at Kommissionen har påtænkt at gennemføre lynkurser for danske tolke i Danmark?

Svar

(23. maj 1977)

For at bevare tolkningens kvalitet anvender Kommissionen de samme vedtægtsmæssige og administrative regler på de danske tolke som på alle de andre konferencetolke.

Kommissionen er dog ganske klar over, at da dansk først blev konferencensprog i 1973, er mangelen på kvalificerede tolke med kendskab til dette sprog meget stor. Derfor har den udfoldet ganske særlige bestræbelser for at bøde derpå. Den har bl. a.:

1. indført 13 unge danske universitetsfolk i tolkefaget med hjælp af betalte studier;

2. givet 12 fastansatte tolke mulighed for at skaffe sig et fagligt kendskab til dansk, bl. a. ved hjælp af et studieophold i Danmark, som finansieres af Kommissionen;

3. afsat 13 millioner belgiske francs til at finansiere undervisningen i dansk i 5 tolkeinstitutioner;

4. ydet støtte til et intensivkursus i tolkning til dansk, hvortil 14 er blevet antaget. Efter udtrykkeligt ønske fra den danske regering foretager disse deres studier på Handelshøjskolen i København.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 293/77

af John Osborn

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(15. juni 1977)

Om: Programmer for tilskyndelse til energibevaring

Vil Kommissionen nævne de positive programmer for tilskyndelse til energibevaring, herunder af skattemæssig art svarende til dem, som præsident Carter vil indføre i USA, og som nu er indført af hver medlemsstat i Fællesskabet samt af Kommissionen med oplysning om de forventede udgifter for hver kategori indtil i år forrige år og eventuelt i årene forud for dette og de udgifter på budgettet, der kan forventes i de kommende år?

Svar

(22. juni 1977)

Kommissionen skal indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kunne besvare det ærede medlems forespørgsel.

Den skal så hurtigt som muligt give ham underretning om resultatet af sine efterforskninger.
